

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

6. ČÍSLO / XXV. ROČNÍK

14 Kč • 0,70 €

12. ÚNORA 2017

Z obsahu:

**Křesťanská naděje –
statečná Judita dodává
naději svému lidu**
Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 25. ledna 2017
- strana 2 -

Blahoslavený Jordán Saský
Dr. Johannes Gamperl
- strana 4 -

Promluva o knězi
sv. Jan Maria Vianney
- strana 6 -

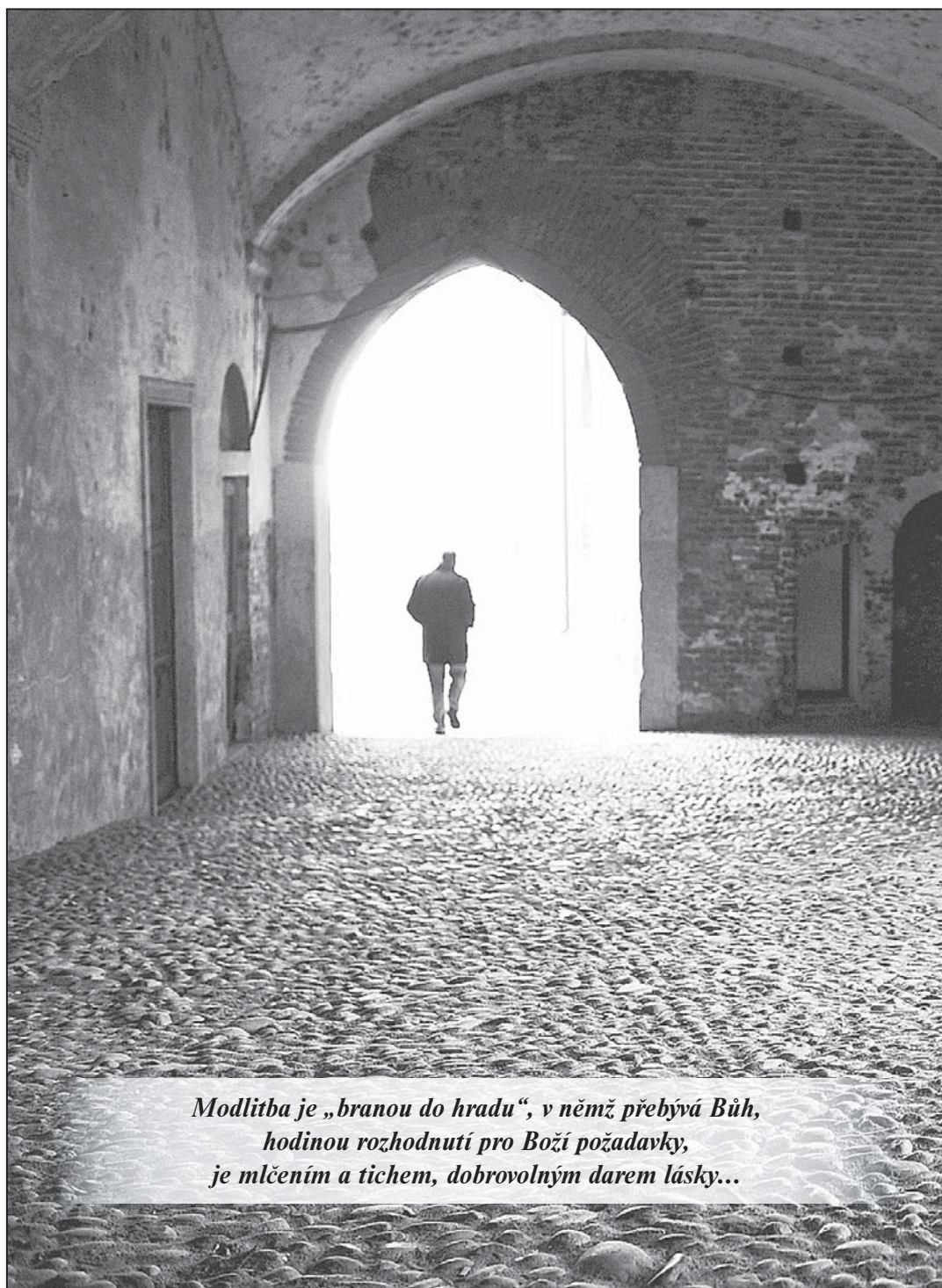
Výchova k modlitbě (3)
P. Dominik Wider OCD
- strana 7 -

**Suma o darech
svatého Josefa (59)**
- strana 9 -

**Nová opatření proti
sexuálním deliktům
na nezletilých ve
francouzské církvi**
- strana 10 -

**Prohlášení biskupů
k Pochodu pro rodinu
a pro život**
- strana 11 -

Boj o manželství
Doug Mainwaring
- strana 12 -

*Modlitba je „branou do hradu“, v němž přebývá Bůh,
hodinou rozhodnutí pro Boží požadavky,
je mlčením a tichem, dobrovolným darem lásky...*

Křesťanská naděje – statečná Judita dodává naději svému lidu (Jdt 8,11-17)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci
25. ledna 2017, Řím, aula Pavla VI.

Dobry den, drazi bratři a sestry! Mezi ženskými postavami Starého zákona vyniká jedna velká hrdinka svého národa – Judita. Biblická kniha nesoucí její jméno vypráví o mohutné vojenské kampani krále Nabuchodonozora, který vládne v Ninive a rozšiřuje hranice své říše porážkami a podrobováním všech okolních národů. Čtenář chápe, že před ním vystupuje mocný a neporazitelný nepří-

tel, který rozsévá smrt a zkázu a dostává se až k zaslíbené zemi, čímž ohrožuje život synů Izraele.

Nabuchodonozorovo vojsko pod vedením velitele Holoferna zahájí obléhání judského města Betulie, které odřízne od zásobování vodou, a tak oslabuje odpor jeho obyvatel. Situace nabývá na dramatičnosti, až se nakonec obyvatelé shromažďují kolem předáků města a žádají je, aby se vzdali nepřítelům. Prosi

o to zoufalými slovy: „Teď už nám nepomůže nikdo. Bůh nás vydal do jejich rukou, abychom před nimi padli žízni a nadobro zahynuli.“ – Představte si, nakolik bylo silné jejich zoufalství, když dokázali říci: „Bůh nás vydal do jejich rukou.“ Obyvatelé města dále vyzývají: „Ihned je tedy zavolejte. Vydejte celé město v plen Holofernovým mužům a celému jeho vojsku.“ (Jdt 7,25–26) Zdá se, že konec je neodvratný, a schopnost důvěřovat Bohu se vyčerpala. To je velmi těžké pokušení! Paradoxně se zdá, že pokud chtějí uniknout smrti, nezbyvá, než se vydat do rukou vrahů. Obyvatelé Betulie vědí, že vojáci vejdou do jejich města, vyplení je, vezmou si ženy za otrokyně a všechny ostatní zabijí. Je to extrém.

Pokračování na str. 5

Kdo formuje náš duchovní život? Kdo je hlavním hýbatelem naší víry a našeho svědomí? – Nepodceňujme tyto otázky! Měli bychom si je klást často, jelikož odpověď na ně je základem naší víry, našeho vztahu k Bohu, na němž se buduje naše cesta ke spáse. Závažnost těchto otázek lze vyčíst i z následujících stran Světla.

Začneme blahoslaveným Jordánem Saským, nástupcem svatého Dominika ve funkci generála dominikánského řádu. (str. 4–5) Při četbě jeho životopisu nás jistě zaujme mnoho věcí. Ale rád bych zdůraznil jednu, u světců a blahoslavených jaksí samozřejmou, leč možná trochu opomíjenou: Srozumitelně a s nadšením vykládal otázky víry. Tím přitahoval do řádu, ale i k víře velké množství lidí. Jak je to možné? Je to prosté: Víru naplno praktikoval ve svém životě, jeho vztah k Bohu nebyl záležitostí okamžiků, nýbrž spolupráce s milostí byla naplněním každého okamžiku jeho života. V tom tkví dokonalost světců, to je duchovní cíl každého člověka, který uvěřil v Trojjediného Boha.

Když vložíme svoji důvěru v Boha, znamená to, že máme nárok na to, aby Bůh naši víru odměnil podle našich představ. Taková manipulace by přece znamenala, že Bůh není tím, za koho ho pokládáme – Stvořitel, Spasitel, Pán dějin... Když papež František představuje starozákonní Juditu jako vzor člověka naděje, zdůrazňuje, že Boží záchrana a pomoc

Editorial

k nám mohou dospět jinak, než bychom očekávali. Toto je tajemství, které můžeme pozorovat denně. Vždyť kolik vysíláme modliteb za mír ve světě, za obrácení národů, za pravou zbožnost a zachování neporušeného pokladu víry katolické církve... – a přece, jako by Bůh neslyšel. Možná je tomu tak proto, že jsme ledačos zanedbali, a nyní se snažíme o nápravu důsledků, s kterými se pro vlastní nečinnost či nedbalost musíme potýkat po celém světě. A dost možná za to může i málo hodnotná modlitba. Vyhradme si dostatek času k rozjímání nad tím, co je modlitba, jak to nabízí úryvek z knihy *Řeholní formace*. (str. 7–9) Když prohloubí život modlitby každý z nás, je to dobrý základ pro uzdravení života celého lidského společenství...

Správná modlitba zahrnuje často, ba denně úmysl za nová kněžská a řeholní povolání. V těchto dnech se opět podávají přihlášky do kněžského semináře. Víme, že situace, pokud jde o počet kněží u nás, není dobrá. Bez kněží není Ježíšova oběť, čili není mše svatá, a tam, kde není oběť, není ani náboženství – tak to ve svém kázání pronesl svatý Jan Maria Vianney. (str. 6) Modleme se tedy za nový kněžský dorost, denně! Nezapomínejme

však také prosit za svatost kněží a za jejich nefalšované svědectví o katolické víře a životě s Trojjediným Bohem. Příklad a jasná pravdivá slova svatých kněží mají mnohem větší moc proměňovat tento svět, než si umíme představit!

Vrátíme-li se k úvodním otázkám, dojdeme logickou úvahou k tomu, že jádrem problému jsme my sami. Záleží totiž jen na nás samotných, kým a čím se necháváme ovlivňovat, zda chceme či nechceme ustoupit, nechat se zvíkat z toho, k čemu nás vede pravá, identická katolická víra. Je zajímavé, že svět nás svou erozí mnohem lépe „evangelizuje“ pro své smýšlení, než my evangelizujeme svět svým duchovním růstem pro radostnou zvěst evangelia. Doug Mainwaring to říká v souvislosti s bojem o manželství (str. 12–13), ale platí to obecně na mnoha úrovních života. Neplatí zde žádné alibi, jak zní někdy obhajoba i z řad poctivých katolíků. Konečně, první čtení dnešní neděle z knihy Sirachovcovy nám dává jasnou odpověď na jakoukoliv výmluvu: „Chceš-li, můžeš plnit přikázání, je v tvé moci zůstat věrným... Před každým je život a smrt, každému dá Bůh to, co kdo bude chtít.“ Svěříme-li se k tomu pod ochranný plášť Neposkvrněné, pak nemůže být pochyb o tom, že ve spojení s ní věrni zůstaneme a svoji věrnost Bohu přitažlivě osvědčíme i před lidmi tohoto světa.

Daniel Dehner

Ježíšovo horské kázání ještě zcela není u konce. Je toho mnoho, co potřebuješ pochopit, aby tvé světlo mohlo opravdu svítit před lidmi. Pán vidí hluboko do srdcí svých posluchačů, zná jejich předsudky, omyly a sklony, které mohou zkrášlovat pravdu o radostné zvěsti. Nebuď si proto nikdy jistý, že máš ve všem zcela jasno. Nespolehej ani na první nadšení, které sice náhle vzplane, ale může ti dát nepřiměřený pocit sebeuspokojení. Obnov raději postoj pokory a otevřenosti a vrať se na horu blahoslavenství jako pozorný posluchač a učedník.

Nemáš sklon smýšlet jako ti, kteří se domnívají, že s Ježíšovým příchodem skončila doba starozákonní přísnosti, zákazů a přikázání a že není třeba nic víc než se oddávat radosti z Ježíšovy blízkosti? Ani v té nejbezprostřednější důvěrné společnosti Ježíšově bys neměl zapomínat, že je Synem nejvyššího Otce. Nepřišel, aby napravoval to, co Otec svěřil světu, nýbrž to, co lidé zkalili a zkomolili. Přišel, aby ti vyložil původní a hluboký smysl Božího Zákona. Nesmíš se proto divit, že nadále hrozí každému, kdo by se opovážil svévolně v něm cokoliv měnit, upravovat nebo rušit. Když Bůh dával lidem Zákon a Proroky, viděl do lidí dneška i zítřka stejně dobře jako do lidí oněch časů. Co stanovil, stanovil z lásky k člověku a stanovil to pro všechny časy. Můžeš se stejně dobře spolehnout na jeho moudrost a dobrotu jako na jeho spravedlnost. Ať si falešní učitelé říkají, co chtějí, *nepomine ani jediné písmeno, ani jediná čárka ze Zákona!*

Překvapuje tě tato náhlá Mistra přisnost a náročnost? Pochop, že tím nesleduje svůj rozmar, nýbrž jediné tvůj prospěch. Tvůj hřích Boha nejvíce uráží proto, že tím ubližuješ sám sobě i bližním. Boží zákon se ti může zdát nesnesitelný, pokud místo toho, abys sloužil Bohu *celým srdcem a celou svou duší*, budeš myslet jen na uspokojování svých sobeckých výhod a licitovat, co se ještě musí a co už ne. Takovou formální spravedlnost příznačnou pro zákoníky a farizeje Pán rozhodně odmítá. Uvědom si, že Ježíš je přísný jen proto, že je milující a dobrotivý. Přijmi jeho ujištění, že Boží přikázání ti nebudou břemenem, jestliže si dáváš pozor, aby hřích ani nezačal klíčit ve tvém srdci.

Ježíši velmi záleží na tom, aby se ani ve skrytu tvého srdce nenarušila tvá hlu-

Co je pro tebe lepší?

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Vaše slovo buď ano, ano, ne, ne.

boká účta k bližnímu. Jestliže hájí tak důrazně bytost a osobnost každého člověka, je to zřejmý výraz jeho úcty, jakou sám Bůh chová ke každému, tedy i k tobě. Nejde tu jen o vnější projevy, ale o základní vztah a postoj srdce. Právě proto máš mít v úctě nejen život svého bližního, ale i jeho osobu a čest. Výrazem ponižující neúcty k bližnímu a jeho tělu by byla již sama skrytá nezřízená žádostivost. Z neúcty by pramenilo každé chování, které počítá s neupřímností a zneužívá důvěry. Krajním projevem neúcty by bylo porušení manželské věrnosti.

Máš-li výhrady nebo námitky, předlož je se vši upřímností božskému Mistru. Avšak spíše než o náročnosti Ježíšových požadavků s ním začni rozmlouvat o ušlechtilé kráse a vznešenosti záměru, který Bůh sleduje svými příkazy.

Ježíš zná dobře tvou lidskou slabost a tvé sklony. *Vi, že máš ve svých údech jiný zákon, který bojuje proti zákonu tvé myšli a činí tě zajatcem hříchu*⁽¹⁾. Neomezuje tě, nýbrž přichází ti na pomoc svým včasným varováním. K vítězství dobra nestačí citové zanícení, ale je nutná vytrvalá bdělost a úsilí. Nechceš-li, aby v tobě vzklíčilo zlo, nesmíš mu poskytnout žádnou příležitost. Ježíšův nekompromisní požadavek, aby ses zbavil všeho, co tě pohoršuje, není návodem ke zmrzačení, ale má ti ukázat, s jakou rozhodností máš skoncovat jednou provždy se vším, co tě přivádí nebo může přivést nejen do hříchu, ale i do pokušení. Zbavit se hříchu vyžaduje zbavit se i toho, co k němu třeba jen zpozvzdálí vede. Počítej s tím, že pro tebe nebude lehké vzdát se některých zálib, návyků a potěšení. Ale odhodlej se k tomu v důvěře v Pánovo slovo a ve vlastním zájmu *zvaž, co je pro tebe lepší.*

Ukaž mi, Hospodine, cestu svých příkazů, pouč mě, ať zachovávám tvůj zákon a chráním jej celým svým srdcem.⁽²⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Řím 7,14–15; ⁽²⁾ Ž 119,33–34

Liturgická čtení

1. čtení – Sir 15,16–21

Chceš-li, můžeš plnit přikázání, je v tvé moci zůstat věrným. Bůh před tebe položil oheň i vodu, vztáhni ruku, po čem chceš. Před každým je život a smrt, každému dá Bůh to, co kdo bude chtít. Převláká je moudrost Páně, je všemohoucí a všechno vidí. Jeho oči hledí na ty, kdo se ho bojí, on zná každý lidský skutek. Nikomu neporučil, aby byl bezbožný, nikomu nedal dovolení, aby hřešil.

2. čtení – 1 Kor 2,6–10

Učíme moudrosti, ale jen ty nejpokročilejší. To však není moudrost tohoto světa ani moudrost těch, kdo tento svět ovládají. Jejich moc je už zlomena. Moudrost, které učíme, je od Boha, plná tajemství a skrytá. Bůh ji už před lety předurčil k naší slávě. Nikdo z těch, kdo vládnou tímto světem, neměl o ní tušení. Protože kdyby o ní něco věděli, nikdy by Pána slávy neukřižovali. Ale – jak stojí v Písmu – my zvěstujeme to, co „oko nevidělo, co ucho neslyšelo a nač člověk nikdy ani nepomyslel, co všechno Bůh připravil těm, kdo ho milují“. Nám to Bůh zjevil skrze svého Ducha. Duch totiž zkoumá všechno, i hlubiny Boží.

Evangelium – Mt 5,17–37

Ježíš řekl svým učedníkům: „Nemyslete, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky. Nepřišel jsem je zrušit, ale naplnit. Amen, pravím vám: Dokud nepomine nebe a země, nepomine jediné písmenko ani jediná čárka ze Zákona, dokud se to všechno nestane. Kdyby tedy někdo zrušil jedno z těchto přikázání – a třeba i to nejmenší – a tak učil lidi, bude v nebeském království nejmenší. Kdo se však bude jimi řídit a jim učit, bude v nebeském království veliký. Říkám vám: Nebude-li vaše spravedlnost mnohem dokonalejší než spravedlnost učitelů Zákona a farizeů, do nebeského království nevejdete. Slyšeli jste, že bylo řečeno předkům: ‚Nezabiješ! Kdo by zabíjel, propadne soudu.‘ A já vám říkám: Každý, kdo se na svého bratra hněvá, propadne soudu; kdo svého bratra tupí, propadne veleradě; a kdo ho zatracuje, propadne pekelnému ohni. Přinášíš-li

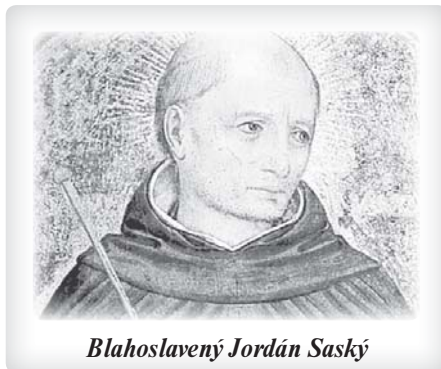
Dokončení na str. 13

Blahoslavený Jordán Saský

Blahoslavený Jordán Saský se narodil v rozmezí let 1185–1190 v Borgberge u Dasselu v Dolním Sasku a pocházel pravděpodobně z vážené šlechtické rodiny. Studoval filosofii a teologii na univerzitě v Paříži, kde byl promován na magistra artium a bakaláře teologie. Tam poznal roku 1219 svatého Dominika (1170–1222), zakladatele dominikánského řádu, kterého si nade vše vážil. Jordán Saský byl jeho osobností tak ovlivněn, že o půl roku později vstoupil do tamějšího dominikánského kláštera svatého Jakuba. Brzy potom se zúčastnil generálního shromáždění v Boloni. Záhy si získal mladý německý mnich u svých spolubratří velkou úctu, takže se ještě jako novic směl zúčastnit generální kapituly řádu v Boloni. Na příští generální kapitule v roce 1221 mu přenechal svatý Dominik vedení lombardské provincie, v níž byla většína dominikánských klášterů. Dříve ještě než Jordán do Boloně přišel, zemřel svatý Dominik roku 1222 v Boloni.

Jordán si získal u spolubratří takovou vážnost, že ho na generální kapitule v Paříži v roce 1222 zvolili generálním mistrem a tím také druhým generálem řádu, i když žil v řádu teprve dva roky. Pod jeho vedením se šířil mladý řád rychle přes celé Německo až do Dánska. Jordán byl mocným kazatelem a slučoval v sobě srdce a rozum. Měl velké organizační nadání, spojoval v sobě vrozenou laskavost s hlubokou znalostí lidí. Byl proto jako stvořený pro vedení společenství, které si kladlo za cíl obnovu křesťanského smýšlení a jednání. I když byl Jordán od přírody aktivní a dynamický, našel si vždycky čas pro modlitbu a rozjímání. Ve své době byl velmi vážený pro svoji ochotu pomáhat všem chudým a trpícím. Každému, kdo se na něho obrátil ve své tělesné nebo duševní nouzi, pomáhal ze všech svých sil. Jeho horoucí nadšení pro šíření řádu, jeho obsáhlé vědomosti a podmanivé charisma osobnosti přinášely velký zájem o řád. Profesori a studenti se ucházeli o přijetí do této společnosti. Dominikáni dostali dokonce dvě katedry na pařížské univerzitě, vedli misii u Saracénů a vstoupili do služeb papežské kurie.

Jordán pomýšlel také na úkol společnosti jako kazatelského řádu. Proto o tom napsal knihu a v prologu uvedl: „Aby třeba synové, kteří se narodí a vyrostou, nežili v neznalosti o základech počátku řádu... Proto, v Kristu milovaní bratři a synové, vezměte následující tak, jak je shromážděno, s úctou se zapalte v horlivosti první

Blahoslavený Jordán Saský

lásky našich bratří!“ Když se objevoval generální představený na svých nesčetných vizitačních cestách po kláštřích v Paříži, Boloni, Padově, Oxfordu nebo i jinde, ihned ho obklopili muži, kteří žádali o přijetí. Jeho osobnost vyzařovala velkou přitažlivost. V době, kdy byl generálem řádu, se zdesetinásobil počet přijatých. Okolo tisíce mužů, magistrů, scholárů přijal do svých klášterů.

„...Jednou dobrou květinou je pokora, další dobrou je trpělivost, další je poslušnost, další je dobrota, další je skromnost nebo podobné ctnosti. Lepší ale než tyto je láska. Častěji a rád bude navštěvovat ženich pokoj nevěsty srdce, který bude vyzdoben těmito květinami... Protože jak jsem vás často varoval a varovat budu: V nočním bdění a postu, také v slzách se lehce překročí míra: ale ctností není nikdy dost.“

(bl. Jordán Saský)

Kronikář řádu Gerhard von Frachet († 1271) vypráví: „Trávil často celou čtyřicetidenní postní dobu jednou v Paříži, jindy v Boloni. Když tam pobýval, podobaly se konventy úlu se včelami. Mnoho jich vstupovalo do řádu a mnoho z nich posílal odsud do jednotlivých provincií.

Když tam přišel, nechal ušít mnoho řádových oděvů, protože měl důvěru v Boha, že by mohl přijmout nové bratry. Často se tlačilo mnoho uchazečů o vstup do řádu, takže nestačily řádové oděvy.“ Jenom taková energií nabitá osobnost, která byla hluboce spojena s Bohem, mohla zvládnout takové rozšíření svého řádu. Jednou z nejvýznamnějších osobností z těchto uchazečů byl pozdější světec Albert Veliký, o němž se říkalo, že byl posledním z těch, kteří v sobě obsáhli veškeré vědění své doby.

Tajemství řádového generála spočívalo v jeho strhujícím způsobu kázání a schopnosti srozumitelného výkladu víry. Kvůli vysokému stupni jeho vzdělanosti se pro řád dali získat také profesori, jako již zmíněný Albert Veliký. Uměli také ocenit, že vzdělání dominikánů bylo čisté a dobré, což tenkrát nebylo obvyklé pro všechny řeholníky a kněze.

Na jednu věc Jordán nikdy nezapomínal navzdory všem svým povinnostem: na starost o nuzné a o ty, kteří potřebují pomoc. To svědčí o jeho přátelství k lidem a o jeho schopnosti soucitu. Neodmítl nikoho, kdo byl v opravdové nouzi. Byl štěstím pro dominikány své doby. Jordán Saský psal také mnoho dopisů, v nichž adresáty povzbuzoval a utěšoval. Tak si často dopisoval se sestrami v Boloni, se sestrami svatě Anežky.

V jednom ze svých dopisů napsal: „Květiny se ale stanou ctnostmi. Jednou dobrou květinou je pokora, další dobrou je trpělivost, další je poslušnost, další je dobrota, další je skromnost nebo podobné ctnosti. Lepší ale než tyto je láska. Častěji a rád bude navštěvovat ženich pokoj nevěsty srdce, který bude vyzdoben těmito květinami. Proto, moje v Kristu milované dcery, snažte se k tomu získat ctnosti, protože toto je zbožnost, která je ke všemu potřebná – v protikladu k tělesnému cvičení. Protože jak jsem vás často varoval a varovat budu: V nočním bdění a postu, také v slzách se lehce překročí míra: ale ctností není nikdy dost.“ Základní pravidla, která Jordán řádu dal, se vyznačovala opravdovým spojením s lidem. Ale zvláště čerpal svoji sílu stále znova z mystického života ctností, který vedl. ►

► Bůh zavolal svého věrného služebníka uprostřed činnosti naplněného života. Když neúnavně cestující Jordán v roce 1237 právě navštívil klášter dominikánů v Palestině, ztroskotal jeho člun v bouři při návratu v blízkosti syrského pobřeží. U Akkonu bylo Jordánovo mrtvé tělo vyplaveno mořem na břeh a bylo pochováno v kapli tamějšího dominikánského kláštera. Kult blahoslaveného Jordána byl potvrzen Lvem XII. dne 10. května 1826. Zobrazován bývá s lilii jako symbolem čistoty srdce.

O blahoslaveném Jordánovi se vyprávějí různé příběhy. Tak se ho ptal jeden bratr: Co je lepší, věnovat se cele modlitbě, nebo se zabývat studiem Písma svätého? Jordán řekl: „Co je lepší, stále jenom jíst, nebo stále jenom pít? Tak jako se musí jídlo a pití střídát, tak je tomu také s modlitbou a prací.“

Církev slaví památku blahoslaveného Jordána 13. února.

*Z Oase des Friedens 4/2016 přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)*

DIECÉZNÍ BEATIFIKAČNÍ PROCES SESTRY LUCIE Z FATIMY

Dne 13. února bude zakončena diecézní etapa beatifikačního procesu sestry Lucie Dos Santos, která byla spolu se svou sestřenicí a bratrancem svědkem zjevení Panny Marie ve Fatimě.

Toho dne uplyne zároveň 12 let od smrti této portugalské karmelitky.

Podle zpráv tiskových agentur

Křesťanská naděje – statečná Judita dodává naději svému lidu

- dokončení katecheze Svatého otce Františka ze str. 2

Při pohledu na toliké zoufalství se předák lidu snaží poskytnout záchytný bod pro naději a navrhuje, aby město odolávalo dalších pět dní a očekávalo Boží zásah přinášející záchranu. Jeho naděje je nicméně slabá, protože svou řeč uzavírá slovy: „Nepřijde-li nám po uplynutí té lhůty žádná pomoc, pak se zařídím podle vaší rady.“ (7,31) Nebohý muž – neměl jiné východisko. Dali Bohu pět dní – a v tom spočívá jejich hřích – pět dní na to, aby zasáhl. Pět dní očekávání, avšak již v perspektivě konce. Dopřávají Bohu pět dní na to, aby je zachránil, ale už vědí své... Nemají důvěru, čekají na nejhorší. Ve skutečnosti už nikdo z lidu není schopen naděje. Byli zoufalí.

V této situaci se na scéně objevuje Judita. Byla to vdova, žena nebývalé krásy a moudrosti, která ke svému lidu promlouvá jazykem víry. Je statečná a otevřeně kárá svůj lid: „Pokoušíte Pána Všemohoucího! (...) Ne, bratři, jen nepopouzejte Pána, našeho Boha. Nemá-li v úmyslu zachránit nás, než vyprší ona lhůta pěti dnů, může nás ochránit v takové době, jaká se mu zlíbí, stejně jako nás před tváří našich nepřátel může zničit. (...) Spíše k němu volejte o pomoc v trpělivém očekávání záchranu od něho. Bude-li mu to milé, on náš hlas vyslyší.“ (8,13–15,17) Takto promlouvá naděje. Tlučme na brány Božího srdce – On je Otec a může nás zachránit. Tato žena, vdova, se vystavuje riziku zesměšnění. Je však odvážná a jde kupředu! Osobně se domnívám, že ženy jsou statečnější než muži. (Potlesk.)

Judita v prorocké síle svolává muže svého lidu, aby jim opětovně dodala naději v Boha. S prorockým pohledem dohlédne za omezený obzor, viděný městskými předáky a zužovaný strachem. Potvrzuje, že Bůh zajisté bude jednat, avšak návrh pětidenního čekání považuje za způsob, jak Ho pokoušet a vymaňovat se z jeho vůle. Hospodin je Bohem spásy a Judita tomu věří, ať už na sebe tato spása bere jakoukoli podobu. Spásou může být záchrana lidu, jeho vysvobození z rukou nepřátel a další život, stejně jako to v Božích neproniknutelných plánech může být vydání na smrt. Judita, žena víry, to ví. Známe také konec příběhu – Bůh město zachraňuje.

Draží bratři a sestry, nekladme nikdy Bohu podmínky a dovolme naději, aby překonala naše obavy. Důvěřovat Bohu znamená vstoupit do jeho úmyslu bez jakýchkoli nároků a zároveň přijmout skutečnost, že Boží záchrana a pomoc k nám mohou dospět jinak, než bychom očekávali. Prosíme Pána o život, zdraví, lásku a štěstí – to vše je správné, avšak při vědomí, že Bůh dokáže vyzískat život také ze smrti, že rovněž v bolesti lze zakusit pokoj a že i v samotě může spočívat vyrovnanost a v pláči blaženost. Nemůžeme Boha poučovat, co by měl dělat a čeho bychom měli zapotřebí. Ví to lépe než my a máme Mu důvěřovat, protože naše cesty nejsou jeho cestami a jeho smýšlení není naše.

Cesta, kterou nám ukazuje Judita, je cestou naděje, pokojného očekávání, modlitby a poslušnosti. Je to cesta naděje. Před-

pokládá, že vykonáme vše, co je v našich silách, bez toho, abychom se lehce vzdávali, nýbrž za stálého setrvání v Boží vůli. Víme totiž, že Judita se nejprve silně modlila, pak dlouze mluvila ke svému lidu a potom odvážně odešla, snažila se přiblížit k veliteli nepřátelského vojska a nakonec mu zdárně usekla hlavu. Byla statečná ve víře i skutcích. Judita měla svůj plán, úspěšně ho uskutečnila a dovedla svůj lid k vítězství, ovšem za trvalého postoje víry, ve kterém člověk přijímá z Boží ruky vše a je si jist její dobrotou.

Žena plná víry a odvahy tak opětovně dodává svému lidu sílu ve smrtelném nebezpečí a vyvádí jej na cestu naděje, kterou naznačuje také nám. Pokud se trochu zamyslíme, uvědomíme si, kolikrát jsme zaslechli moudrá a statečná slova z úst prostých lidí, prostých žen, které – aniž bych je znevažoval – mohou člověku připadat nevědomé... Z jejich úst ale vycházejí slova Boží moudrosti. Myslím na slova některých stařenek, babiček, které kolikrát dovedou říci správné slovo, slovo naděje, protože mají životní zkušenost, mnoho vytrpěly, svěřily se Bohu a dostaly od Pána dar, aby nám pomáhaly nadějeplnou radou. Pokud se vydáme cestami naděje, bude pro nás radost a velikonočním světlem, jestliže se Pánu svěříme slovy: „Otče, chceš-li, odejmi ode mě tento kalich, avšak ne má vůle ať se stane, ale tvá.“ (Lk 22,42) Toto je modlitba tryskající z moudrosti, důvěry a naděje.

*Přeložila Jana Gruberová,
Česká sekce Rádia Vatikan*

Promluva o knězi

Nyní se dostáváme, milé děti, ke svátosti kněžství. Zdá se, že se tato svátost nikoho z vás netýká, a přece se týká každého. Tato svátost pozvedá člověka až k Bohu. Kdo je kněz? Člověk, který zastupuje Boha, člověk, který je pověřen celou božskou mocí. „Jděte ke knězi,“ říká náš Pán. „Jako mne poslal můj otec, tak i já posílám vás. Je mi dána všechna moc na nebi i na zemi. Jděte a učte všechny národy. Kdo vás slyší, mne slyší. Kdo vámi pohrdá, mnou pohrdá.“

Když kněz odpouští hříchy, neříká: „Bůh vám odpouští hříchy.“ Ale: „Udělují ti rozhřešení.“ Neříká: „To je Tělo našeho Pána.“ Ale: „Toto je moje Tělo.“ Svátý Bernard říká, že vše dostáváme skrze Marii. Můžeme také říci, že úplně všechno dostáváme skrze kněze. Ano, všechno požehnání, všechny nebeské dary. Kdybychom neměli svátost kněžství, neměli bychom svého Pána. Kdo ho uložil sem do svatostánku? Kněz. Kdo přijal vaši duši při vstupu do života? Kněz. Kdo ji živí, aby mohla svou pouť dokonat? Kněz. Kdo ji uschopní, aby se mohla objevit před Bohem očištěna krví Ježíše Krista? Kněz, vždycky kněz. Kdo v ní probudí opět pokoj? Zase jen kněz. Není možné pomyslet na nějaké Boží dobrodíní, abychom si zároveň nevzpomněli na kněze.

Zpovídáte se svaté Panně či nějakému andělu? Dají vám rozhřešení? Podají vám Tělo a Krev našeho Pána? Ne, nikoliv. Svátá Panna nemůže způsobit proměnění svého božského Syna v hostii. Kdyby zde bylo třeba 200 andělů, nemohli by vám dát rozhřešení. Ale naopak každý kněz, i ten nejobyčejnější, to může: „Jdi v pokoji, Bůh ti odpustil hříchy.“

Ach, jak důležitou osobou je kněz.

Kněz sám sebe a své poslání přiměřeně pochopí až v nebi. Kdybychom to pochopili už zde na zemi, zemřeli bychom bázní Boží a láskou. Ostatní Boží dobrodíní by nám nebyla k užítku a neprospěla by nám, kdybychom neměli kněze. Co by vám prospěl dům plný zlata, kdybyste neměli nikoho, kdo by vám otevřel k pokladu dveře? Kněz má klíč k nebeským pokladům. On otvírá dveře, on je

tím hospodářem dobrého Boha. Správcem jeho statků.

Bez kněze by nám nic neprospěla smrt ani umučení Pána Ježíše. Podívejme se na divochy: Co jim dosud prospělo, že Pán Ježíš zemřel? Ach, tak dlouho nebudou mít žádný podíl na dobrodíní vykoupení, dokud se k nim nedostanou kněží, kteří by jim jeho Krev předložili.

Kněz není knězem pro sebe, neuděluje rozhřešení sám sobě, nerozdává svátosti sám sobě, není tu pro sebe, je zde pro vás.

Po Bohu je kněz vším. Nechejte farnost dvacet let bez kněze a budou se tam klanět zvířatům. Kdybych já odešel, tak byste si řekli: „Co budeme tady v kostele dělat? Mše svatá se tu neslouží, náš Pán tu není, zrovna tak se můžeme modlit doma.“

Když chce někdo zničit náboženství, začne tím, že se zaměří na kněze. To proto, že tam, kde není kněz, není oběť ani mše svatá. A tam, kde není oběť, tam není ani náboženství.

Když zvoní zvon do kostela a někdo by se vás zeptal, kam jdete, řekli byste mu: „Jdeme tam, kde dostaneme pokrm pro svou duši.“ Kdyby se vás někdo ptal, co je tam ta pozlacená nádoba, odpověděli

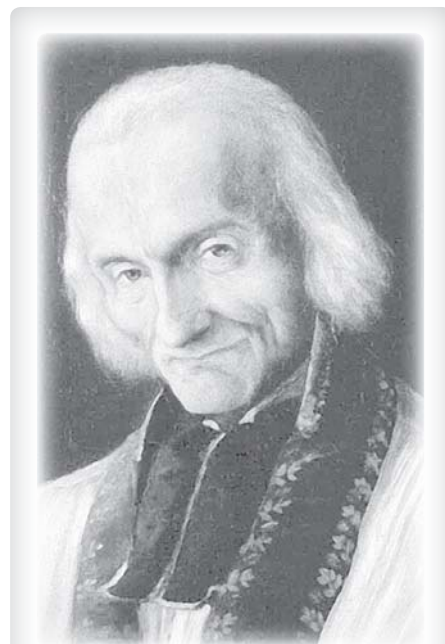
Když chce někdo zničit náboženství, začne tím, že se zaměří na kněze.

To proto, že tam, kde není kněz, není oběť ani mše svatá.

A tam, kde není oběť, tam není ani náboženství...

byste: „Spižirna pro duše.“ A kdo je ten, kdo má od ní klíč, stará se o potřebné, chystá slavnostní hostinu a slouží u stolu? „To je kněz.“ A tam ten pokrm? „To je nejdrahocennější Tělo a Krev našeho Pána.“ Ach, můj Bože, můj Bože, jak moc jsi mě miloval.

Hleďte na tu velkou moc kněze. Kněz svým slovem mění kousek chleba v Boha! Tak dělá větší dílo, než kdyby stvořil svět. Kdyby někdo řekl: „Svatá Filoména poslouchá faráře arského.“ Zajisté. Může ho poslouchat i ona, protože ho poslouchá Bůh.

Sv. Jan Maria Vianney

Kdybych poznal kněze a anděla, nejprve bych pozdravil kněze a potom anděla. Anděl je totiž přítelem Božím, ale kněz je jeho zástupcem. Svátá Terezie líbala místo, po kterém šel kněz.

Když vidíte kněze, máte říci: „To je ten, který mě učinil dítkem Božím a svatým křtem mi otevřel nebe. To je ten, který mě po mém hříchu očistil, ten, který dává mé duši pokrm.“ Při pohledu na kostel můžete říci: „Co je v něm? Tělo našeho Pána. Proč je tam? Protože kněz sloužil mši svatou.“

Jakou radost měli apoštolové po zmrtvýchvstání Pána Ježíše z toho, že ho opět viděli, svého Mistra, kterého tolik milovali! Kněz může mít tutéž radost, kdykoli vidí našeho Pána, kterého drží ve svých rukou. Velice si vážíme předmětů svaté Panny a dítěte Ježíše, které jsou uchovány v Loreté. Copak ale nejsou vzácnější prsty kněze, které se dotýkají nejvyššího úctyhodného Těla Ježíše Krista, které se ponořují do kalicha, v němž je jeho Krev, do ciboria, ve kterém je jeho Tělo?

Kněžství je láskou srdce Ježíšova. Vidíte-li kněze, myslíte na našeho Pána Ježíše Krista.

Z A. Monnin: Promluvy sv. Jana Marie Vianneye (1. díl reedice textů vydaných pět let po smrti sv. faráře arského).

A.M.I.M.S., Vranov nad Dyjí - Přímětice - Bítov, 2006

(Uveřejněno na www.fatym.com)

Výchova k modlitbě (3)

III. MODLITBA VE SVĚ ROZMANITOSTI

Existuje mnoho definic modlitby více či méně odpovídajících její podstatě. Toto velké množství definic vypovídá o bohatství modlitební zkušenosti, již je obtížné uzavřít do úzkého rámce definice. Všechny přibližují pojem modlitby a v jejich množství každý nalezne něco sobě velmi vlastního, co zároveň nelze uzavřít do žádného jednotlivého pojetí.

1. Chybné či neúplné definice modlitby

1.1 Co modlitba není?

Mnoho lidí se obrací k Bohu, když něco potřebují: buď chtějí zadostiučinit za spáchané hříchy, anebo chtějí něco získat. Když necítí vinu nebo od Boha nic nepotřebují, nemodlí se a život se daleko uchyluje od Božích přikázání. V takovém případě je nutno říci, že modlitba není splacením poplatku, ani není prostředkem, jak dostat vytoužené dočasné dary. S tímto postojem je obvyčejně spojeno, že člověk k Bohu přichází, když něco potřebuje. Obvykle v obtížných životních chvílích. Nechci říci, že to nemá žádnou hodnotu, ale těžko to nazvat opravdovou modlitbou. Mnoho lidí si myslí, že modlitba je něčím, co se týká velkého svátku. Sluší se občas Boha oficiálně navštívit. Je to nejčastěji na Velikonoce nebo na Vánoce. Modlitba není pouze návštěva, a to ještě nepřilíš častá, aby člověk nechodil na oči všemohoucímu Bohu. Častěji se někteří lidé modlí ze zvyku nebo pro slib; činí tak krátce, neboť on ví, že nemají čas. Tyto postoje se váží s domněním, že modlitba je návštěva na nejvyšším světovém úřadě. Zařizují se tam jen nejdůležitější záležitosti. K těm však dochází zřídka. Ještě další lidé se občas „pomodlí“, protože on skutečně existuje a ukázat se mu nebo na něho promluvit se může hodit.

Tyto a podobné přístupy k modlitbě vztahující se k Bohu vykazují zistný postoj, ale tento vnitřní postoj není modlitbou, zejména není-li spojena s životem.

1.2 Modlitba je nejen...

S modlitbou může být spojeno to, že k Bohu hovoříme, přemýšlíme o něm, objímáme jej citem, ale také že se rozhodujeme k nápravě před jeho tváří. Avšak modlitba ve své podstatě není hovorem. Kristus dokonce varuje před mnohomluvností v modlitbě (Mt 6,7). Lze hovořit bez přestání, abychom přehlušili Boží hlas v sobě. Lze pouze mluvit. Monolog není modlitba. Podobně není modlitba jen přemýšlením. Satan také hodně o Bohu přemýšlí, nemá to však nic společného s uznáním Boha za svého Pána, s prokazováním úcty a s chválou. Naopak, satan Boha nenávidí. Modlitba není ani citem, prožitkem radosti, pokoje, uspokojení. Bůh nespadá pod naše city. Člověk si může zvolit Boha a přilnout k němu pouze vůlí řízenou rozumem. Může to být spojeno s jistým zkušenostním prožitkem Boží blízkosti. A konečně, je dobré rozhodnutí v modlitbě jako plod modlitby. Nicméně modlitba chvály nemusí být spojena s žádným konkrétním rozhodnutím, ale člověk z ní vyjde rozpálen láskou k Bohu a s připraveností sloužit ostatním.

1.3 Co modlitba být nemusí

Modlitba nemá být úžasem a nadšením. Často znamená bolestně stát před Bohem s vědomím viny; často je bolest-

ným hledáním Boha. – Modlitba nemusí být radostným voláním. Jak za chvíli uvidíme, může být modlitba utrpením prožívaným společně s trpícím Kristem. A ještě jedno. Mnoho lidí má za to, že jestliže se modlí, musí být vyslyšeni; že pokud se modlí, musí zřetelně pokračovat v dokonalosti. Modlitba nečiní dokonalými hned. Dokonalosti se ostatně dosahuje i pomocí modlitby dlouhým a vytrvalým úsilím.

2. Co je modlitba

Co je modlitba v konfrontaci s tímto? Jedná se o to, ukázat její podstatu, něco základního, ale současně se jedná o to, ukázat rozmanitost jejího projevu.

– *Modlitba je povznesení mysli k Bohu* k jeho chvále, pro hlubší poznání Boha, k přednesení proseb. Podobnou definicí je pojetí: *Modlitba je povznesení srdce k Bohu*. Srdce v tomto případě označuje celého člověka. Modlitba je tedy v tomto pojetí obrácením celého člověka k Bohu, jehož celou svou bytostí uznává a miluje.

– *Modlitba je rozhovor s Bohem*. Sv. Terezie od Ježíše dodává přívlastek, popisující tento rozhovor: „důvěrný a stále opakovaný rozhovor“. Je to tedy rozhovor s někým, kdo je člověku blízký. Sv. Terezie popisuje tuto blízkost slovy: „o němž vím, že mě miluje“ (*Život* 8,5). Jestliže je modlitba rozhovorem, je i nasloucháním. Ptám se, prožívám a Bůh mi odpovídá nebo mi něco povídá. Bůh mi dokonce v Božím slově propůjčuje svou řeč, slova, pojmy, obsah... V jeho slově najdu odpověď na všechny své potřeby.

– *Modlitba je setkání s Bohem*. Sv. Terezie od Ježíše blíže toto setkání popisuje jako přátelské (*Život* 8,5). Základem tohoto setkání je nalezená Boží láska ke mně a láska, která přitahuje k němu. Je známo, že setkání dvou milujících se může mít různé formy. Slova v tomto setkání vůbec nejsou nejdůležitější. Kdo ví, zda v lásce není nejcennější mlčící přítomnost.

– *Modlitba je hledání a nacházení Boha*. Člověk hledá to, co je pro něj důležité. Pokud se něco stane nejdůležitějším, hledá vytrvale, až to nalezne. Správné hledání už je částečně nacházením, protože si člověk uvědomí něco důležitého. Kdo

hledá Boha, nalezne ho (srov. Mt 7,8). Je třeba ještě dodat, že modlitba je v počátcích spíš hledáním, později Bůh dovoluje stále častěji, aby byl nalezen. Modlitba mystického období je spíš nacházením a zakoušením Boha.

- **Modlitba je touha vlastnit Boha.** Když člověk najde smysl svého života v Bohu, je jeho největším přáním vlastnit Boha v plnosti. Ví, že ho modlitba k Bohu přibližuje, že ho s Bohem spojuje. Mnoho se modlí, a tak jde za svojí touhou vlastnit Boha.

- **Modlitba je nejdůležitější činnost.** Pro věřícího, jenž se spojil s Bohem a našel v něm své povolání k účasti na jeho životě, se stává modlitba nejdůležitější činností. Ve svých různých druzích a rozměrech člověka uvádí do Božího života.

- **Modlitba je synovská prosba.** Dítě ví, že otec je vždy připraven dávat svým dětem dobré dary. Člověk přichází k Bohu, svému Otci, s důvěrou dítěte a svěruje se jeho dobrotě a milosrdenství; přichází k Bohu se vším.

- **Modlitba je akt srdce.** Není to ani tak roznícení citovou láskou, uchvácení, zápal, jež se při modlitbě rodí v srdci - třebaže i to lze nazvat vnitřním činem srdce, jako spíš vydání svého srdce Bohu, podpořené úkony lásky: věrností, obětavou láskou. Především je chválou Boha a díkyvdáním...

- **Modlitba je „branou do hradu“.** Sv. Terzie popsala celek duchovního života v knize „Hrad v nitru“. Modlitba je v jejím podání ta, která uvádí do hradu, v němž přebývá Bůh. Modlitba znamená stanout na prahu v připravenosti vstoupit do každé komnaty. Spojení s Bohem se uskutečňuje především prostřednictvím modlitby a při modlitbě.

- **Modlitba je tváří celého života.** Projevuje se to mnoha způsoby. Čím je člověk víc spojen s Bohem, tím častěji se modlí. Modlitba vypovídá o stupni spojení s ním. Modlitba je rovněž přehled toho, čím žijeme. Přicházíme se modlit s tím, co máme v sobě, se svými poklady. Pokud má člověk kromě Boha ještě mnoho pokladů, zaclánějí mu Boha při modlitbě.

- **Modlitba znamená stanout před Boží tváří v postoji úcty a lásky.** Je dobré tento postoj objevovat u Krista třeba ve slovech: „Velebím tě, Otče, Pane nebe i země...“ (Mt 11,25), či v postoji Abraháma, přijímajícího Boha na kolenou (Gn 18,1-5).

- **Modlitba je dobrovolným darem lásky.** Modlitba člověka vede k tomu, aby hledal milovaného Boha, aby k němu přicházel, aby před ním často stanul, aby pečoval o čistotu srdce, aby mu přinášel oběti a dary. Výmluvný je příklad Magdalény, která pomazala Kristu nohy drahocenným olejem. (Lk 7,37-38)

- **Modlitba je prožitkem vlastní konečnosti.** Při modlitbě člověk poznává v tváři nekonečně dokonalého Boha svou nicotu a omezenost. Pak ví, že ani jméno Ježíš nemůže vyslovit sám ze sebe, a zároveň je přesvědčen, že vše může v Bohu, který ho posiluje. (1 Kor 12,3; Flp 4,13)

- **Modlitba je prožíváním své vlastní smrti.** Jedná se jak o to, odumřít sobě, tak o samu fyzickou smrt. Stačí připomenout si modlitbu Ježíše v Getsemane nebo na kříži.

- **Modlitba znamená vstoupit do sebe.** Když byl lotr po pravici účasten utrpení Ježíše Krista, tváří v tvář jeho nevinnosti a jeho božství, které objevuje, proniká do hloubi sebe sama, do hloubi své hříšnosti a obrací se k němu s prosbou: „Pamatuj na mne, až přijdeš do svého království.“ (Lk 23,42)

- **Modlitba je cestou do Božího království.** Nejprve je potřeba toto království v sobě nalézt, a jak je potom radostný návrat s marnotratným synem, jenž začíná rozhodnutím: „Vstanu, půjdu k svému otci.“ (Lk 15,18)

- **Modlitba znamená otevřít svou duši před Pánem.** O tom hovoří příklad Anny, ženy Elkána (1 Sam 1,15). Anna se nemodlila nahlas, ale způsob její modlitby zde není důležitý. Podstatné je „vylévání duše před Bohem“.

- **Modlitba je odstraňováním rozvalin svého já.** Příkladů je mnoho. Můžeme se podívat na sv. Pavla: z pronásledovatele se stal apoštol národů. U sv. Petra to bude pohled do Ježíšových očí po svém zapření, u sv. Augustina dlouhé hledání, zakončené Boží výzvou: „Vezmi a čti!“

- **Modlitba je mlčením a tichem Marie Magdalény,** sedící u Kristových nohou a naslouchající. (Lk 10,38-42)

- **Modlitba znamená pustit ho ke slovu.** Rozhodně je třeba vyhnout se Pilátovu postoji, jenž se na pravdu jen zeptal, ale nezajímala ho odpověď.

- **Modlitba je prožíváním jeho přítomnosti v sobě.** Pán Ježíš učí: „Přijďme k němu a učiníme si u něho přibytek.“ (Jan 14,23) A sv. Pavel, když prožívá tuto přítomnost, napíše: „Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus.“ (Gal 2,20)

- **Modlitba je vytrvalostí navzdory zoufalství a uznáním, že přešel Bůh.** Nemocný u rybníku Bethesda 38 let chvatně vstával, když se rozvířila voda, a dočkal se uzdravující chvíle, kdy přešel Ježíš Kristus. (Jan 5,1-18)

- **Modlitba znamená zbavit se strachu.** Kristus poučuje o důvěře k Otci: „Vždyť váš nebeský Otec ví, co potřebujete.“ (Mt 6,32) Sv. Petr chtěl chodit jako Ježíš po vodě a on s tím souhlasí. (Mt 14,28) Zejména při modlitbě je třeba odhodit veškeré opory, „pustit se záchraného trámu“ a dovolit, aby tě Bůh vedl.

- **Modlitba znamená říkat v obtížích „věřím“** nebo obyčejně „pomoz“. Znamená obrátit se s vírou k Bohu (Mt 14,30), jako to učinil Petr.

- **Modlitba znamená volat, že chceš Boha,** vrhat se k němu, on jediný může pomoci. To udělal slepý: „Ježíši, synu Davídův, smiluj se nade mnou!“ (Mk 10,47)

- **Modlitba znamená osvojit si jeho slova.** Celé Písmo svaté je člověku k dispozici, zejména však modlitba „Otče náš“. Pokud má být modlitbou, musí si člověk tato Kristova slova přivlastnit. Pokud v hloubi své duše neuzná Boha za Otce, jak bude moci opravdově prosit o jeho království?

- **Modlitba znamená zapomenout na sebe.** Sv. Augustin se modlil: „Kéž bych žil od sebe k tobě.“

- **Modlitba vyžaduje odstup od světa,** znamená nechat všeho. Kristus se obrací ke

svým učedníkům, když se vrátili od apoštolské práce: „Pojďte sami stranou na pusté místo a trochu si odpočiňte.“ (Mk 6,31)

- **Modlitba znamená být v pohotovosti.**

Všechny panny na svatbu nevěšly, pouze ty, které byly připraveny. (Mt 25,1-13)

- **Modlitba je hodinou rozhodnutí.** Nestačí jen stanout před Bohem a klást mu otázky. Je třeba se rozhodnout pro jeho požadavek, jak ukazuje událost s bohatým mládencem. (Mk 10,17-22) Sv. František se rozhodl přijmout Pánovu výzvu.

- **Modlitba znamená očekávat příchod jejího Boha.** Tak očekává prorok Eliáš na hoře Choréb (1 Král 19,11) nebo Mojžíš (Ex 33,22-23).

- **Modlitba je život v nadcházející hodině.** Kniha Zjevení končí slovy: „Amen. Přijď, Pane Ježíši!“ a po proměňování v aklamaci recitujeme: „...na tvůj příchod čekáme.“

- **Modlitba je cestou s blízkým Pánem.** On je průvodcem na naší cestě tak, jako šel s učedníky do Emauz. (Lk 24,13-25)

- **Modlitba je křikem utrpení.** Vdova z Naim stála po smrti svého syna před Bohem se svou bolestí. Nevyřkne jediné slovo. To Kristus, k němuž doléhá křik trpícího mateřského srdce, stane na cestě a křísí její dítě. (Lk 7,11-17)

- **Modlitba je dobou věnovanou Bohu.** Kristus se modlí před každou činností. K veřejné činnosti se připravuje na poušti. Během doby, kdy hlásal evangelium, často odchází do samoty, aby se modlil. Člověk má čas na všechno: na práci, na odpočinek, na rozptýlení, na jídlo; často nenachází čas pro Boha. Bohu ta chvíle života patří, ale obešel by se bez ní. Potřebujeme ji my, abychom se zastavili v běhu, zamysleli se, především stanuli před Bohem, jenž je jediným smyslem našeho života.

Modlitba je tím vším a ještě něčím mnohem větším. Život modlitby je životem v hodině Božího příchodu, abychom vešli do plnosti života v den milosti. V tomto pojetí modlitba znamená nalézt v Bohu jediný smysl života, je skutečným a plným spojením s Bohem, společenstvím s ním, životem ve věčné Boží přítomnosti, znamená plně se angažovat v lásce, až k bolesti očekávat věčnou modlitbu v blaženém patření. To je zároveň úkon i stav modlitby.

(Pokračování)

Z Jerzy Gogola (ed.): *Řeholní formace. Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2002 (Redakčně upraveno)*

Suma o darech svatého Josefa (59)

TŘETÍ ČÁST

Kapitola IX:

Dary požehnání daných Mojžíšem synům Izraele (První část)

Poté je třeba pojednat o požehnáních daných Mojžíšem synům Izraele, jak o nich můžeme číst v 33. kapitole knihy Deuteronomium. Mojžíš praví Rubenovi: „Ať žije Ruben a nezemře, ačkoliv je v malém počtu!“⁽¹⁾ K čemuž Glosa dodává: „Největší ve víře.“ Tato slova obsahují čtyři požehnání: Prvním požehnáním je život daný milostí; druhým je uchránění od osobního hříchu dané nevinností; třetím je vznešenost důstojnosti daná tím, že se Boží vyvolení dostává jen nemnohým; a čtvrtým je majetát víry daný nejvyšším poznáním nehlubších skutečností. Nepochybujeme pak o tom, že ve svatém Josefovi zářila všechna tato požehnání.

Následuje požehnání Judovi: „Slyš, Hospodine, Judův hlas, k jeho lidu jej uveď, jeho ruce povedou za něj při, buď pomoci proti jeho protivníkům.“⁽²⁾ I tato slova se týkají čtyř požehnání: Prvním požehnáním je vyslyšení proseb, kterým se svatému Josefovi přisuzuje úloha být stálým prostředníkem mezi Bohem a lidmi; druhým požehnáním je uvedení k lidu, čímž se naráží na to, že svatý Josef je neúnavným ochráncem vyvolených na tomto světě, dokud je nevede k svému lidu; třetím požehnáním je jeho vlastní obrana na tomto světě proti ďáblu, tělu a nástrahám tohoto světa skrze milost a proti tyranům skrze rozvážnost; čtvrtým požehnáním je ochrana druhých: je ochranou svého lidu, aby se mu dostalo menších tělesných trestů za jejich zaslepenost, aby povstal ze své zatvrzelosti a aby byla odstraněna rouška daná Mojžíšovým zákonem⁽³⁾ a on poznal, že Ježíš je pravý Mesiáš; je pak ochranou celému křesťanskému lidu, pomoci před hněvem Božího Syna a podporou a vzorem při osvobodování si dobra.

Následuje to, co je řečeno o požehnání Levimu: „Levi, tvá dokonalost je od svatého muže, kterého jsi ho zkoušel v pokušení a přel ses s ním u vod Meriby, který řekl o svém otci a o své matce: »Neviděl jsem je«, na své bratry se neohlížel a své syny neznal. Oni dbají na tvá slova a bdí nad tvou smlouvou. Učí Jakuba tvým ustanovením a Izraele

tvému zákonu, přinášejí před tebe kadidlo a celopal na tvůj oltář. Požehnej, Hospodine, jeho sílu, přijmi dílo jejich rukou; zlom kyčle těch, kdo proti němu s nenávisťmi povstávají, aby už nevstali.“⁽⁴⁾

Těmito slovy se vyjmenovává devět požehnání: Prvním požehnáním je dokonalost života, když se praví: „dokonalost“; druhým požehnáním je hluboké učení, když se praví: „tvá“; třetím požehnáním je Kristova výchova a ochrana, když se praví: „od svatého muže“; čtvrtým požehnáním je zřeknutí se všeho, když se praví: „který řekl o otci“; pátým požehnáním je plnění přikázání a rad, když se praví: „Oni dbají na tvá slova“; šestým požehnáním je přimlůva za druhé, když se praví: „přinášejí kadidlo“; sedmým požehnáním je oslavení v utrpení, když se praví: „Požehnej, Hospodine, jeho sílu“; osmým požehnáním je odplata za skutky, když se praví: „přijmi dílo jejich rukou“; devátým požehnáním je zničení nepřátel, když se praví: „zlom kyčle“.

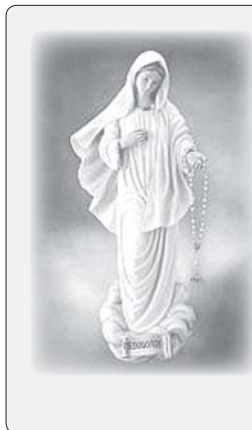
A všechna tato požehnání zářila co nejvznešeněji ve svatém Josefovi. Byl totiž nejdokonalejší v životě, nehlubší v nauce, živil Krista, zachovával pravou chudobu ducha, pohrdal všemi nedovolenými smyslovými potěšenými, plnil všechna přikázání a rady, jakožto pěstoun Spasitele je obecným přimlůvcem za druhé, snášel s klidnou myslí utrpení, přebývá nyní oslavený mezi občany nebeského Jeruzaléma a jeho přimlůvou se nám otevírá široká cesta k vítězství nad útoky démonů, těla a světa. ►

► Následuje požehnání Benjaminovi. Mojžíš praví Benjaminovi: „Hospodinův miláček ať u něho přebývá v bezpečí. U něho takřka na lůžku ať dlí celý den a mezi jeho rameny nechť odpočívá.“⁽⁵⁾ Toto požehnání bezpochyby nejvyš odpovídá jednomu muži – svatému Josefovi. Před ostatními muži byl totiž Pánu nejmilejší, když se chtěl zrodit z Panny, jeho snoubenky, a ráčil ho nazývat svým otcem. Na takřka svatém Josefově lůžku přebýval jako dítě, chlapec, dospívající a mladík. Týž Pán Ježíš spočíval bezpochyby jako dítě na jeho ramenu a odpočíval v jeho náručí.

Následuje požehnání Josefovi. „Hospodin,“ řekl Mojžíš, „žehná jeho zemi plody nebe, rosou i vodou z hlubin, ležící pod zemí, nejlepším výnosem slunce a nejlepšími plody měsíce, znamenitostí pradávných hor a plodinami věčných pahorků, úrodou země a jejím bohatstvím. Požehnání toho, jenž se zjevil v keři, ať sestoupí na hlavu Josefa, na temeno zasvěceného mezi bratry.“⁽⁶⁾

Josefovo požehnání září jistě jasněji v nejsvětějším Josefovi. Obsahuje osmero: První věcí je předchůť Boží sladkosti, o níž se praví: „plody nebe a rosou“: plody nebe, nakolik osvěžuje cit, a rosou, nakolik osvěcuje rozum; druhou věcí je potěšení z Kristova lidství, o němž se pra-

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Dnes vás zvu, abyste se modlili za mír. Mír v lidských srdcích, mír v rodinách a mír ve světě. Satan je silný a chce vás všechny obrátit proti Bohu a vrátit ke všemu, co je lidské, a v srdcích zničit všechny city vůči Bohu a Božím věcem. Vy, děti moje, modlete se a bojujte proti materialismu, modernismu a egoismu, které vám svět nabízí. Děti moje, rozhodněte se pro svatost a já se svým Synem Ježíšem se za vás přimlouvám. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!“

Medžugorje, 25. ledna 2017

vi: „i vodou z hlubin“; třetí věcí je osvětlení z Kristových skutků, o němž se praví: „nejlepším výnosem slunce“; čtvrtou věcí je potěšení z milosti církve, o němž se praví: „a nejlepšími plody měsíce“; pátou věcí je jáсот z milosti a ctností starých otců, o němž se praví: „znamenitostí pradávných hor“; šestou věcí je blahopřání moderním dokonalým, o němž se praví: „plodinami věčných pahorků“; sedmou věcí je jáсот ze slávy církve vítězné, o němž se praví: „úrodou země“; osmou věcí je účast na slávě člověka Krista, o níž se praví: „Požehnání toho, jenž se zjevil v keři.“

Je zřejmé, že nejblazeštější Josef jako první mezi muži okoušel sladkost Boha, který se stal tělem. V tomto těle nacházel potěšení, když ho živil, sloužil mu

a chránil ho před pronásledovateli. Věříme, že přebýval s Kristem až do konce svého života: Proto byl potěšován jeho skutky a hrál si s ním ustavičně na okruhu zemském, jak se to praví o Moudrosti v osmé kapitole knihy Přísloví.⁽⁷⁾ Těšil se z rozvoje církve, neboť ji zcela miloval, když s nesmírnou láskou živil Krista, její chléb, hlavu a oběť. Rovněž byl naplněn jáсотem ze svatosti otců, od nichž pocházel a jejichž dokonalost mu byla vlastní. Blahopřál moderním k jejich duchovnímu růstu, neboť jim všem předal – jako otec syna – Krista, učitele a vzor dokonalosti a vůdce k ní. Radoval se ze slávy církve vítězné již v tomto životě skrze naději a nyní skrze kochání se ve slávě. A odůvodněně věříme, že má velikou účast na slávě Krista, protože on ho nazýval svým otcem a nikdy ho v tomto životě neopustil. Samotný Kristus je vpravdě tím, kdo miluje ty, kdo ho milují, a je oplatitelem veškerého dobra. A tak se svatému Josefovi dostalo co nejplněji požehnání patriarchy Josefa.

(Pokračování)

*Z latinského originálu
„Summa de donis Sancti Ioseph“
(Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP*

Nová opatření proti sexuálním deliktům na nezletilých ve francouzské církvi

Francouzští biskupové vydali už ve třetí opravené a doplněné verzi směrnice k boji proti sexuálním deliktům na nezletilých. Objevují se v nich nové zpřísněné normy světského i kanonického práva. „Zavedli jsme nové předpisy, které mají zajistit, aby žádný delikvent po odpykání trestu neměl možnost spáchat další zločiny v rámci nějaké církevní mise,“ uvedl předseda francouzského episkopátu arcibiskup Georges Pontier.

Šedesátistránkový dokument má přispět k ještě větší obezřetnosti, aby církev byla na všech úrovních bezpečným místem pro děti a mládež.

Francouzští biskupové informovali také o současném stavu boje proti sexuálním deliktům na nezletilých v míst-

ní církvi, která má celkem 15 000 duchovních.

S obviněním ze sexuálního násilí na nezletilých je v současné době ve francouzských nápravných zařízeních 9 kněží a jáhnů. Svě tresty za tyto zločiny už odpykalo 37 kněží a řeholníků a byli propuštěni. Zažalovaných je v této chvíli 26, což je o polovinu méně než v roce 2010. V pedofilních kauzách vypovídalo 222 lidí. Řada z nich se týkala faktů velmi starého data, jejichž pachatelé už často nežijí. Více než 60 % svědectví shromážděných místními biskupy se vztahuje k událostem, ke kterým došlo před rokem 1970, 35 % je z let 1970–2000 a pouze 4 % se týkají poslední doby.

www.radiovaticana.cz, 26. 1. 2017

Poznámky:

⁽¹⁾ Dt 33,6.

⁽²⁾ Dt 33,7.

⁽³⁾ Srov. 2 Kor 3,13–16. [pozn. překl.]

⁽⁴⁾ Dt 33,8–11.

⁽⁵⁾ Dt 33,12.

⁽⁶⁾ Dt 33,13–16.

⁽⁷⁾ Př 8,30–31. [pozn. překl.]

Prohlášení biskupů k Pochodu pro rodinu a pro život

Přetiskujeme prohlášení českých a moravských biskupů k Pochodu pro rodinu a pro život (22. dubna 2017), které bylo schváleno na 108. plenárním zasedání České biskupské konference 25. ledna 2017 v Praze.

Prohlášení ČBK k Pochodu pro rodinu a pro život

Vzhledem k tomu, že otázka rodiny a budoucnosti naší společnosti je v současné době palčivým tématem celospolečenské diskuse, s přihlédnutím k tomu, že začínáme zakoušet důsledky nízké porodnosti a viditelný rozklad rodinných vztahů, chceme jasně deklarovat náš postoj k této problematice.

Jako představitelé České biskupské konference podporujeme letošní „Pochod pro rodinu a pro život“ a reagujeme tím i na koncepci rodinné politiky představenou Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR a zdůrazňujeme

fakt, že rodinu vnímáme jako základní buňku společnosti i církve.

Záleží nám na stabilitě vztahů, ceníme si péče o mladé i seniory, vysoko hodnotíme odpovědnost jednoho člověka ke druhému a chceme vytvářet takovou společnost, v níž budou mít tyto hodnoty náležitou úctu a prestiž.

Společnost má mnoho nástrojů, kterými může kvalitu života rodiny ovlivnit: daňový a důchodový systém, prostředí přátelské rodinám s malými dětmi, obyčejná lidská slušnost odrážející se v zacházení s těmi, kdo už nemají síly nebo potřebují pomoc druhého, vzdělání, jež klade důraz na schopnost založit a kultivovat trvalý vztah, který bude základem budoucí rodiny, podpora manželství jako nejvyšší formy závazku.

Jsme obklopeni složitým světem plným problematických zpráv, a přitom základní věci lidského života jsou vlastně jednoduché: narodíme se svým ro-

dičům, přijímáme od nich lásku, péči a perspektivu. Učíme se, co je skutečně cenné, a budujeme svůj život v naději, že tyto hodnoty budeme moci předat budoucím generacím.

Nechceme na tuto prostou lidskou zkušenost zapomenout. Svět by se stal nepřehledným místem k životu a místo smyslu by nabízel chaos v tom, kdo jsme a kam směřujeme.

Stojíme o to, aby v nadcházejícím volebním roce pozornost politiků byla upřena na rodinu nikoli jako na nástroj volebního boje, ale jako na místo, kde se formují nejdůležitější hodnoty, na nichž člověk staví celý svůj další život.

Jsme solidární s účastníky pochodu, žehnáme jim a vyprošujeme všem plnost darů Ducha Svatého.

Čeští a moravští biskupové

*V Praze 25. 1. 2017
(Zdroj: TS ČBK)*

AMERICKÝ PREZIDENT TRUMP ZASTAVIL STÁTNÍ PODPORU POTRATOVÉHO PRŮMYSLU V ZAHRANIČÍ

Jedno z prvních podepsaných nařízení amerického prezidenta Donalda J. Trumpa zakazuje financování neziskových organizací, které propagují v cizích zemích potraty. Vrací se tak k opatření známému jako *Mexico City Policy*, které v roce 1984 poprvé zavedl Ronald Reagan.

Prezidentovo rozhodnutí vítá kardinál Timothy Dolan, předseda pro-life výboru amerického episkopátu. „Je to vítaný krok k obnově a posílení důležitých federálních politik, které respektují nejzákladnější z lidských práv, totiž právo na život, a odráží dlouhodobou a oboustrannou shodu, co se týče nucení Američanů k účasti na násilném aktu potratu,“ prohlásil newyorský arcibiskup. Jak se vyjádřil poslanec amerického kongresu a spolupředseda jeho pro-life frakce Chris Smith, odkloněním peněz daňových poplatníků z mezinárodního potratového průmyslu se nový americký prezident postavil za ochranu života nenarozených dětí a jejich matek.

Průzkumy veřejného mínění z posledních let opakovaně ukázaly, že Američané

nechtějí, aby se z jejich daní financovaly potraty. „Zastavení dotací pro cizí skupiny propagující potraty je prvním silným krokem k tomu, aby se totéž stalo také v domácím prostoru,“ komentoval rozhodnutí P. Frank Pavone, předseda organizace *Kněží pro život* (Priests for Life).

Dodejme, že *Mexico City Policy*, nazvaná podle místa konání Mezinárodní konference OSN o populaci v roce 1984, se stala ve Spojených státech předmětem politické hry. Pravidelně byla totiž rušena prezidenty z řad demokratů a naopak zaváděna republikánskými prezidenty.

*Zdroj: www.radiovaticana.cz,
24. 1. 2017*

EVROPSKÝ SOUD NEPOTVRDIL RODIČOVSTVÍ PRO DÍTĚ SUROGÁTNÍ MATKY

Evropský soud pro lidská práva ve Štrasburku vynesl 24. ledna 2017 významný verdikt ohledně definice surogátního (náhradního) mateřství. Odmítl uznat zvláštní privilegia italskému páru, který si „objednal“ dítě u ruské náhradní matky.

Takzvaná surogace znamená zavedení tří činitelů do procesu plození, totiž na jedné straně zástupné matky a na straně druhé dárce zárodečných buněk. Často

se pojí také s využíváním techniky oplodnění in vitro. Vzhledem k tomu, že se tato praxe rychle šíří ve světě i v Evropě, vynořují se s ní spojené problémy právní povahy. V případě chybějící biologické vazby dítěte k „rodičům“, kteří si je „objednávají“, dochází k oprávněnému podezření, že jde o obchod s živým zbožím.

V roce 2011 italský pár získal dítě od náhradní matky z Ruska a požadoval uznání rodičovství na základě falešného rodného listu. Vzhledem k tomu, že dítě nebylo biologicky spojeno s údajnými rodiči, italské úřady žádost zamítly a předaly dítě do náhradní péče. Pár, který surogaci inicioval, zažaloval italskou administrativu u Evropského soudu pro lidská práva. Ačkoli manželé v první instanci soud vyhráli, nyní v rámci odvolacího řízení tribunál ve Štrasburku uznal, že na základě Evropské konvence o lidských právech neexistuje právní závazek uznat rodičovství v případě, kdy chybí biologická vazba rodičů s dítětem získaným surogátním procesem. Je to důležité rozhodnutí, které významně omezuje obchod s lidmi, posiluje ochranu dětí a poukazuje na komerční charakter surogace.

*www.radiovaticana.cz,
26. 1. 2017*

Boj o manželství

Pokud si myslíte, že boj proti „manželství“ osob stejného pohlaví je za námi, pak nechápete podstatu války...

Až dosud jsem na adresu problematiky manželství osob stejného pohlaví používal světské argumenty, včetně logiky, rozumu a zkušeností. Takto jsem se k tomuto problému stavěl na začátku. Jak jsem však v loňském roce⁽¹⁾ vysvětlil na serveru *Public Discourse*, od doby, kdy jsem začal logicky myslet a zkoumat svůj život, stalo se něco mimořádného: neuměl jsem přestat. Rozum mě vedl k poznání přirozeného zákona, který mě přivedl k tomu, že jsem začal odmítat některé svoje předcházející myšlenkové pochody a jednání. Rozum mě nakonec dovedl k tomu, že jsem poznal Boha.

Teď jsem křesťan, a navzdory tomu, že mě přitahuje stejné pohlaví – anebo lépe řečeno, právě proto žasnou nad mimořádným významem manželství v odvěkém Božím plánu. Na manželství se podniká tolik útoků proto, jelikož je ústředním bodem radostné zvěsti evangelia.

Nejsem ani filosof, ani teolog, nemám žádné vyšší vzdělání, ale snažím se logicky myslet a se zaujetím pozorovat. Jako původní obhájce sexuální revoluce a jako homosexuál, který kdysi propagoval manželství osob stejného pohlaví, jsem nakonec dospěl k tomuto závěru.

Čtěte anebo poslouchejte, co chcete, ale podstata zápasu o redefinici manželství a nerozlišování pohlaví v kultuře se neodehrává v soudních síních a nenajdete ji ani v zákonech či volebních urnách, ba ani v médiích. To není přetahování se lanem mezi politickými stranami, levicí a pravicí, konzervativci a liberály. Nejde zde ani o zápas „gayové versus heterosexuálové“. Soustředit se na náboženskou svobodu je nezbytné, ale když tento pojem vytrhneme z kontextu, ztrácí náboženská svoboda svůj smysl a význam. Summa summarum, máme tady válku jednoho království proti druhému. Ve své podstatě jde o duchovní boj.

Akceptovat tuto věc jako duchovní boj vyžaduje od nás skutečně důkladnou osobní angažovanost. Každý z nás musí přezkoumat své nitro a popasovat se s vlast-

ní duchovní pasivitou a vinou, že některé věci řešíme světským způsobem. Každý z nás nese zodpovědnost. Tento zápas závisí na jedné věci – na vytvoření kultury životaschopného manželství za účasti milionů jednotlivců, kteří mají velkou úctu k duchovní pravdě o manželství a zavázali se ji dodržovat. Tito lidé se nezavazují

dodržovat pouze strukturální a tradiční aspekty manželství, ale i jeho životně důležitou duchovní složku. Budoucnost spočívá na našich bedrech – vašich i mých.

Mnozí lidé nyní oponují nám, kdo jsme proti manželstvím osob stejného pohlaví, že: „Zápas o manželství je již rozhodnutý. Jděme dále.“⁽²⁾ Jako politická realita to zatím možná platí. Ale navzdory tomu zde ještě existuje daleko větší a mnohem důležitější realita, kterou si je třeba přiznat – duchovní realita. Politický boj možná na krátkou dobu ustal, ale duchovní boj právě začíná.

Pohotový přesun ze „stejných práv“ k „manželství“ osob stejného pohlaví

Není to tak dlouho, co LGBT aktivisté, včetně mě, bojovali za „stejná práva“. Chtěli jsme jen stejné výhody, jaké mají manželské páry. Potom však najednou diskuse téměř světelnou rychlostí zcela změnila směr. Už se více nebojovalo o práva a výhody, ale o známé slovo s deseti písmeny: „manželství“.

V roce 2010 ještě i *Washington Post* upřednostňoval spíše civilní svazky, než manželství osob stejného pohlaví:

„Spravedlnost a obyčejná slušnost vyžadují, aby se páry stejného pohlaví při-

způsobily výjimkám, vyhrazeným pouze pro heterosexuální páry, přičemž mohou využívat zákonnou ochranu a výhody manželství jako takového... Skupina *Equality Maryland* a její zákonodární spojenci však krátkozrace odmítají zvažovat – nehovoříce o přijetí – cokoliv jiného kromě uznání plnohodnotné rovnosti těchto manželství... Zákonodárci, kteří obhajují tento požadavek, by měli především zvážít, zda by partnerství nebo civilní svazky neměly větší šanci ke schválení.“

Překvapivým způsobem sem proniká prvek týrání. Muži a ženy, kteří si dovolu projevovat výhrady vůči manželství osob stejného pohlaví, jsou veřejně karáni a pohotově trestáni. Ba ani nejmocnější, vysoce erudovaní odborníci v technologii, lékařství a na Wall Streetu nejsou vůči tomu imunní. Také drobní podnikatelé – květináři, pekaři, fotografové, provozovatelé levného ubytování – jsou nuceni jít proti svému zdravému rozumu, intelektu a svědomí, jen aby vyhověli nové, dokonalejší definici manželství.

Odkud se tato tyranská zuřivost a zbesilost, tato nadpozemská touha vnutit někomu tuto podivnou myšlenku, vůbec vzala? Proč se manželství osob stejného pohlaví v našem národě, a fakticky po celém světě, objevila tak rychle? Sotva před pár lety bychom to pokládali za vtip a zasmáli se tomu. Proč tento podivný, nový prvek ničí naši planetu stále zbesilejším tempem?

Jádro problému: my

To, co nyní vidíme, je výsledkem toho, že křesťané dovolili, aby se naše smýšlení morálně zkažilo, potemnělo a otupělo. Dovolujeme, aby se toto dělo ne ze zlomyslnosti vůči Bohu nebo se zlým úmyslem, ale proto, že naše pasivní smýšlení ústí do pasivního života a do oslabeného, nemohoucího, váhavého, nejednou zmatečného a protichůdného svědectví o evangeliu a o životě Krista.

Jedním slovem, svět nás mnohem lépe „evangelizuje“ pro své smýšlení, než

my evangelizujeme svět pro radostnou zvěst evangelia.

Zastávat ústavní práva a důstojnost homosexuála jako člověka je otázkou základní lidské slušnosti. Avšak manželství osob stejného pohlaví je něco zcela jiného. I když jsem gay, dovolte mi, abych vás varoval: Manželství osob stejného pohlaví je obrovským ďábovým úskokem, mnohem obudnějším, než život homosexuála jako jednotlivce anebo ve vztahu k jinému. Manželství osob stejného pohlaví totiž zesměšňuje Kristův vztah k jeho Nevěště, církvi. Z toho prameni zuřivost vůči těm, kdo vystupují proti takovému manželství.⁽³⁾

V úspěch zavedení manželství osob stejného pohlaví věří, pochopitelně, jen málo lidí. Převážná většina jeho přívrženců jsou krajně pasivní – buď se celému problému zcela vyhýbají, anebo mlčky, s empatií na nesprávném místě, propůjčují svoji vlažnou podporu čemusi, o čem i tak kdesi hluboce ve svém nitru vědí, že je nesprávné. Satanovi to však stačí, je spokojen s naší spoluprací, ať už úmyslnou, či pasivní. Vyzývá muže a ženy, aby přijali lež. Podvádí je a navádí, aby uvěřili, že oni jsou těmi, kdo stojí na „správné straně dějin“.

Velký význam a důležitost tohoto zápasu nepochopíme, dokud se na něj nepodíváme z Boží, ne pozemské perspektivy. Manželství totiž pro lidstvo představuje nebe, má příchut' nebe, je detailně vypracovaným programem věčnosti, který čeká na ty, kdo patří Ježíši Kristu. Vzájemné doplňování se nikdy nesehrává v Božím plánu věčnosti náhodnou roli. Právě naopak, je jeho středobodem, zjevuje záměr, který má Bůh ve svém srdci. Existence tohoto plánu nás ve skutečnosti poučuje a seznamuje nás s manželskou láskou Boha ke svému lidu.

S postupným vymazáváním pojmu „vzájemného doplnění se“ z našeho jazyka a kultury, jakož i z našeho smýšlení, je téměř nemožné plně pochopit Boží záměry.

Pasivita znamená kapitulaci

Většina gayů a lesbiček určitě nevstupuje do „manželství“ se záměrem zesměšnit Krista a jeho církev. Jsou jen pasivními účastníky většího plánu, kterého si však nejsou vědomi. Každý gay nebo lesbička jsou sami o sobě obyčejnými hříšnými lid-

skými bytostmi, stejně jako my všichni, avšak někdy jdou dále a dělají to, čemu věří, že je klíčem k jejich štěstí, bez toho, aby pochopili, jaká temnota se ukrývá pod povrchem.

Poslední desetiletí jasně dokazují satanovu taktiku: usnadnění rozvodů, nemanželské spoluzítí, předmanželský sex, mimomanželský sex, rekreační sex, homosexualita, bisexualita, skupinový sex, mnohomužství, mnohoženství, nemanželské děti, antikoncepce, potraty, pornografie atd. Toto všechno se podílí na vyrabování manželství tím, že pojem manželství není důsledně definován.

Seznamte se prosím se slovy kardinála Jorge Bergoglia, která pronesl ještě předtím, než se stal papežem Františkem, a která souvisí s otázkou manželství osob stejného pohlaví ve společnosti:

„Nebuďme naivní. Tady totiž nejde o obyčejný politický boj, jde o záměrnou domyšlivou destrukci Božího plánu. Mluvíme o ... machinacích otce lži, který se všemožným způsobem snaží zmást a oklamat Boží děti... Právě teď jsme toho svědky. V tomto boji jde o každou rodinu, každé manželství, každého rodiče a o každé dítě; je to boj, v němž pasivitu musíme pokládat za podlehnutí nepříteli.“

Musí se změnit pojem: z původně politického na duchovní

Jen láska a pravda vytrhne z ledového, zhoubného a smrtelného sevření sexuální revoluce její oběti a začne je, stejně jako ty z nás, kdo ji dopustili, uzdravovat ze všech jejích zrádných a rafinovaných následků. S ohledem na lásku existuje důležitá a přesvědčivá hierarchie:

Dobré: Spontánní lidská láska, která skutečně příkrývá množství hříchů.

Lepší: Láska založená na přirozeném zákoně, která poskytuje pevný základ pro budování života a vztahů.

Nejlepší: Boží Láska; Láska, již žije Nejsvětější Trojice: nekonečně silná, nepochopitelně moudrá, nevýslovná Láska. To je Láska, která náš všechny volá k sobě; Láska, která nám dodává odvahu položit navzájem za sebe i život.

Manželství – skutečné manželství – je neocenitelným darem od Boha, vyjádřeným a prožívaným prostřednictvím vzájemného doplňování se. Právě manželství je jasným znamením nejen pro tento svět,

Liturgická čtení

- dokončení ze str. 3

tedy svůj dar k oltáři a tam si vzpome-neš, že tvůj bratr má něco proti tobě, nech tam svůj dar před oltářem a jdi se napřed smířit se svým bratrem, teprve potom přijď a obětuj svůj dar. Dohodni se rychle se svým protivníkem, dokud jsi s ním na cestě, aby tě tvůj protivník neodevzdal soudci a soudce služebníkovi, a byl bys uvržen do žaláře. Amen, pravím vám: Nevyjdeš odtamtud, dokud nezaplatíš do posledního halíře. Slyšeli jste, že bylo řečeno: ‚Nezci-zoložil!‘ Ale já vám říkám: Každý, kdo se dívá na ženu se žádostivostí, už s ní zci-zoložil ve svém srdci. Svádí-li tě pravé oko, vyloupni ho a odhod' od sebe; neboť je pro tebe lépe, aby jeden z tvých údů přišel nazmar, než aby celé tvoje tělo bylo uvrženo do pekla. A svádí-li tě tvoje pravá ruka, usekni ji a odhod' od sebe; neboť je pro tebe lépe, aby jeden z tvých údů přišel nazmar, než aby celé tvoje tělo přišlo do pekla. Také bylo řečeno: ‚Kdo by se rozváděl se svou ženou, ať jí dá rozlukový list.‘ Ale já vám říkám: Každý, kdo se rozvede se ženou – mimo případ smilstva – uvádí ji do cizoložství, a kdo se ožení s rozvedenou, dopouští se cizoložství. Slyšeli jste, že bylo řečeno předkům: ‚Nebudeš přísahat křivě, ale splníš Pánu svou přísahu.‘ Ale já vám říkám: Vůbec nepřisaha-je: ani při nebi, protože je to Boží trůn, ani při zemi, protože je to podnož jeho nohou, ani při Jeruzalému, protože je to město velikého krále; ani při své hlavě nepřisahaj, protože ani jediný vlas nemůžeš udělat světlým nebo tmavým. Ale vaše řeč ať je: ano, ano – ne, ne. Co je nad to, je ze Zlého.“

ale připravuje nás a vede směrem k velkému, věčné svatební hostině.

Zdroj: www.lifesitenews.com, 27. 9. 2016

Z *LifeNews Slovakia* přeložil -dd-
(Redakčně upraveno)

Poznámka:

⁽¹⁾ Dne 9. března 2015 na <http://www.thepublic-discourse.com/2015/03/14510/>. [pozn. překl.]

⁽²⁾ Autor popisuje situaci v USA. [pozn. red.]

⁽³⁾ V kontextu celého článku je zřejmé, co myslela Panna Maria ve Fatimě tím, že poslední zápas bude o rodinu. Viz Světlo č. 35/2016. [pozn. překl.]

Pondělí 13. 2. 2017

6:05 Léčit zlo láskou **6:30** Hrdinové víry (9. díl): Štěpán Trochta
7:40 Skryté poklady: Christian **8:10** Evropská katolíci v utajení – Kosovo **8:35** Jazzový skřitek a jeho Pekáč **9:00** Buon giorno s Františkem **10:05** Neoblomný kardinál **10:55** Chudoba – Sestra Rachel **11:15** Probuzení Haiti **11:45** Maminčiny pohádky (3. díl): Modré z nebe **11:50** Sedmihlásky (75. díl): Zeleňaj sa, zeleňaj **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Roháči na Mohelnickém dostavníku 2015 (5. díl) **13:30** Dům nejen ze skla (20. díl) **14:35** Příběhy odvahy a víry: Patriarcha Tichon (5. díl): Kolik slz budu muset zamáčknout! **15:05** Noční univerzita: PhDr. Jan Hábl, Ph.D. – I když se nikdo nedívá **16:00** V souvislostech (172. díl) **16:20** Putování modrou planetou: Írán **17:10** Terra Santa news: 8. 2. 2017 **17:35** Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahrádce **18:00** Ars Vaticana (8. díl) **18:10** Kouzlo štípských varhan **18:25** Sedmihlásky (75. díl): Zeleňaj sa, zeleňaj **18:30** Maminčiny pohádky (4. díl): O červeném balónku **18:45** Jeziuitské redukce v Paraguai **19:00** Vatican magazine (896. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **19:35** ARTBITR – Kulturní magazín (1. díl): S Vladimírem Mertou **20:00** Bez tebe to nejde [L] **21:05** Řím, hlavní město víry (2. díl): Mnišství **21:35** Mlčení Martina Scorseseho [P] **22:10** Noční univerzita: RNDr. Jiří Grygar, CSc. – Nepotřebná astronomie aneb Jednou z ní budou vlády vybírat daně **23:35** Vatican magazine (896. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:10** Kulatý stůl (181. díl): Pečovat o společný domov **1:40** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 14. 2. 2017

6:05 Podzimní festival duchovní hudby: G. Donizetti: Messa di Gloria e Credo **7:20** V souvislostech (172. díl) **7:40** Pod lampou **9:45** Vatican magazine (896. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:15** Noční univerzita: RNDr. Jiří Grygar, CSc. – Nepotřebná astronomie aneb Jednou z ní budou vlády vybírat daně **11:40** Sedmihlásky (75. díl): Zeleňaj sa, zeleňaj **11:45** Maminčiny pohádky (4. díl): O červeném balónku **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:15** Muzikanti, hrajte **12:50** Ars Vaticana (8. díl) **13:00** Cesta k andělům (81. díl): Simona Postlerová – herečka **13:55** Skryté poklady: Christian **14:30** Kulatý stůl (191. díl): Pokušení moci **16:05** BET LEChem – vnitřní domov (28. díl): Remigie Anna Češíková – boromejka **16:25** Jak potkávat svět (30. díl): S básníkem Františkem Novotným a hercem Luděkem Munzarem **17:50** Bratr Prem Bhai – Indie **18:00** Cirkus Noeland (3. díl): Roberto, Kekulín a slon Bublina **18:30** Maminčiny pohádky (5. díl): O Heřmanovi a jedovatém býlí I. **18:40** Sedmihlásky (75. díl): Zeleňaj sa, zeleňaj **18:45** Animované biblické příběhy: Jan Křtitel **19:15** Návrat ke kořenům **19:30** Zpravodajské Noeviny (839. díl): 14. 2. 2017 [P] **20:00** Missio magazín: Únor 2017 [P] **21:05** Terra Santa news: 8. 2. 2017 **21:25** Řeckokatolický magazín (96. díl) [P] **21:40** Zpravodajské Noeviny (839. díl): 14. 2. 2017 **22:05** Post Scriptum **22:15** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (129. díl): „OSTRAVA CIMBALOM ORCHESTRA“ **23:40** Probuzení Haiti **0:15** Večer chval (58. díl): Adonai **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 15. 2. 2017

6:05 Poslední enter **6:15** Zpravodajské Noeviny (839. díl): 14. 2. 2017 **6:35** Bol som mimo: Štefan Esztergályos **7:40** Velké ticho v Poličanech **8:00** Vatican magazine (896. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **8:30** Noční univerzita: PhDr. Jan Hábl, Ph.D. – I když se nikdo nedívá **9:25** Ars Vaticana (8. díl) **9:40** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:55** Princ, který si vybral Dona Boska **11:45** Maminčiny pohádky (5. díl): O Heřmanovi a jedovatém býlí I. **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Řím, hlavní město víry (2. díl): Mnišství **13:25** ARTBITR – Kulturní magazín

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

(1. díl): S Vladimírem Mertou **13:45** Hlubinami vesmíru s prof. Petrem Kulhánkem: Gravitace, 1. díl **14:25** Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahrádce **14:50** Česká věda **15:05** Probuzení Haiti **15:40** Zpravodajské Noeviny (839. díl): 14. 2. 2017 **16:05** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (129. díl): „OSTRAVA CIMBALOM ORCHESTRA“ **17:30** Královna a matka Chorvatů **18:25** Sedmihlásky (75. díl): Zeleňaj sa, zeleňaj **18:30** Maminčiny pohádky (6. díl): O Heřmanovi a jedovatém býlí II. **18:45** Mezi pražci (55. díl): Únor 2017 **19:30** Terra Santa news: 15. 2. 2017 [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** Léta letí k andělům (78. díl): Emil Paleček [P] **21:30** Noční univerzita: Alexandr Tomský – Současná Evropa [P] **23:00** Mlčení Martina Scorseseho **23:30** Generální audience Svatého otce **0:10** Příběhy odvahy a víry: Patriarcha Tichon (5. díl): Kolik slz budu muset zamáčknout! **0:35** Život na zámku Břežany **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 16. 2. 2017

6:05 Putování modrou planetou: Írán **6:50** Léta letí k andělům (78. díl): Emil Paleček **7:15** Hrdinové víry (13. díl): Zdenka Schelingová **8:20** Kazachstán – Slib **9:05** Kalvária Nitrianské Pravno **9:40** Terra Santa news: 15. 2. 2017 **10:05** Kulatý stůl (181. díl): Pečovat o společný domov **11:40** Sedmihlásky (75. díl): Zeleňaj sa, zeleňaj **11:45** Maminčiny pohádky (6. díl): O Heřmanovi a jedovatém býlí II. **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:20** Muzikanti, hrajte **12:50** Neoblomný kardinál **13:45** Generální audience Svatého otce **14:20** Evropská katolíci v utajení – Kosovo **14:45** Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahrádce **15:05** Cirkus Noeland (3. díl): Roberto, Kekulín a slon Bublina **15:40** Řeckokatolický magazín (96. díl) **16:00** Zpravodajské Noeviny (839. díl): 14. 2. 2017 **16:20** Ars Vaticana (9. díl) **16:30** Skryté poklady: Christian **17:05** Cesta k andělům (81. díl): Simona Postlerová – herečka **18:00** Animované biblické příběhy: Jan Křtitel **18:25** Sedmihlásky (75. díl): Zeleňaj sa, zeleňaj **18:30** Maminčiny pohádky (7. díl): O ošklivé Pepině I. **18:40** Léčit zlo láskou **19:05** Večeře u Slovaka [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny (840. díl): 16. 2. 2017 [P] **20:00** Cvrlikání (38. díl): Tomáš Kočko a orchestr **21:05** Putování po evropských kláštorech: Leo Disch, benediktin z kláštera ve Vaals, Belgie **21:30** Česká věda **21:45** Post Scriptum **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Zpravodajské Noeviny (840. díl): 16. 2. 2017 **0:25** Vatican magazine (896. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 17. 2. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (840. díl): 16. 2. 2017 **6:25** Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahrádce **6:45** Rozhovor s Mons. Dariem Edoardem Viganò, vatikánským prefektem Sekretariátu pro komunikaci **7:15** Příběhy odvahy a víry: Patriarcha Tichon (5. díl): Kolik slz budu muset zamáčknout! **7:45** Mlčení Martina Scorseseho **8:15** Noční univerzita: Alexandr Tomský – Současná Evropa **9:45** ARTBITR – Kulturní magazín (1. díl): S Vladimírem Mertou **10:05** Řím, hlavní město víry (2. díl): Mnišství **10:35** Bez tebe to nejde **11:40** Sedmihlásky (75. díl): Zeleňaj sa, zeleňaj **11:45** Maminčiny pohádky (7. díl): O oš-

klivé Pepině I. **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Ars Vaticana (9. díl) **13:00** Léta letí k andělům (78. díl): Emil Paleček **13:25** Roháči na Mohelnickém dostavníku 2015 (5. díl) **14:05** Buon giorno s Františkem **15:10** Putování modrou planetou: Írán **16:00** Zpravodajské Noeviny (840. díl): 16. 2. 2017 **16:20** Lovci duší **16:50** Missio magazín: Únor 2017 **18:00** Se salesiány na jihu Madagaskaru: IJELY – Misijní stanice na náhorních rovinách **18:30** Maminčiny pohádky (8. díl): O ošklivé Pepině II. **18:45** Sedmihlásky (75. díl): Zeleňaj sa, zeleňaj **18:50** Barva lásky **19:25** Putování po evropských kláštorech: Leo Disch, benediktin z kláštera ve Vaals, Belgie **20:00** Kulatý stůl: Svědkové víry 20. století **21:35** Vezmi a čti: Leden 2017 **21:55** Večeře u Slovaka **22:15** Cesta k andělům (81. díl): Simona Postlerová – herečka **23:05** Sedm výprav Josefa Vágnera (1. díl): Sen safari **0:40** Skryté poklady: Christian **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 18. 2. 2017

6:05 Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahrádce **6:25** Návrat ke kořenům **6:40** Bol som mimo: Vďaka Bohu za Cenacolo! – Vladimír Bočev a Martin Hoblík **7:45** V pohorách po horách (17. díl): Malý Kriváň – Malá Fatra očima Jiřího Kráčalíka **7:55** Léta letí k andělům (78. díl): Emil Paleček **8:15** Probuzení Haiti **8:50** Cirkus Noeland (3. díl): Roberto, Kekulín a slon Bublina **9:20** Sedmihlásky (75. díl): Zeleňaj sa, zeleňaj **9:25** Animované biblické příběhy: Jan Křtitel **10:00** Missio magazín: Únor 2017 **11:05** Mlčení Martina Scorseseho **11:35** Zpravodajské Noeviny (840. díl): 16. 2. 2017 **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **12:15** Post Scriptum [P] **12:25** Pod lampou **14:30** Cvrlikání (38. díl): Tomáš Kočko a Orchestr **15:35** Terra Santa news: 15. 2. 2017 **16:00** Večeře u Slovaka **16:20** Vatican magazine (896. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **16:55** Bez tebe to nejde **18:00** Příběhy odvahy a víry: Exarcha Fjodorov (6. díl): Mezi pravdou a temnotou **18:30** Maminčiny pohádky (8. díl): O ošklivé Pepině II. **18:45** Sedmihlásky (75. díl): Zeleňaj sa, zeleňaj **18:55** Muzikanti, hrajte **19:30** V souvislostech (173. díl) [P] **20:00** Pole milosrdenství [P] **21:00** Apoštol **23:05** Noční univerzita: PhDr. Jan Hábl, Ph.D. – I když se nikdo nedívá **0:05** Roháči na Mohelnickém dostavníku 2015 (5. díl) **0:40** Evropská katolíci v utajení – Kosovo **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 19. 2. 2017

6:10 Ars Vaticana (9. díl) **6:20** Credo: korouhve Karla Rechlika **6:40** Rozhovor s Mons. Dariem Edoardem Viganò, vatikánským prefektem Sekretariátu pro komunikaci **7:15** Cvrlikání (38. díl): Tomáš Kočko a orchestr **8:20** Putování modrou planetou: Írán **9:10** Řeckokatolický magazín (96. díl) **9:25** Večeře u Slovaka **10:00** Mše svatá z kostela sv. Václava ve Velké Polomi [L] **11:15** Irák – Země světců a mučedníků **11:40** ARTBITR – Kulturní magazín (1. díl): S Vladimírem Mertou **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (173. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **13:30** Muzikanti, hrajte **14:05** Pole milosrdenství **15:00** Jak potkávat svět (37. díl): S Jiřím Černým **16:25** Noční univerzita: Alexandr Tomský – Současná Evropa **17:55** Sedmihlásky (6. díl): Kukačky **18:00** Cirkus Noeland (4. díl): Roberto, Kekulín a Bambulinova návštěva **18:30** Animované biblické příběhy: Narodil se Král **19:00** Léta letí k andělům (78. díl): Emil Paleček **19:25** Navzdávaj se – Orissa **19:40** Ars Vaticana (9. díl) **20:00** Patrie Janečková a Josef Špaček v GONGU [P] **20:50** V souvislostech (173. díl) **21:10** Missio magazín: Únor 2017 **22:15** Polední modlitba Sv. otce Františka **22:30** Bez tebe to nejde **23:35** Mezi pražci (55. díl): Únor 2017 **0:25** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů

VÝSTAVA „VELEHRAD VÁS VOLÁ“ NA SVATÉ HOŘE U PŘÍBRAMI 16. 1. 2017 – 30. 9. 2017

Velehradská pouť v roce 1985 u příležitosti 1100. výročí úmrtí sv. Metoděje šokovala komunistický režim. Putovní výstava věnovaná této události do té doby nemyslitelné je od 16. ledna do konce září 2017 umístěna v Mnišecké kapli na Svaté Hoře. Vypískat komunistické funkcionáře, to bylo ještě v 80. letech téměř nepředstavitelné. Přesto k tomu v jihomoravském Velehradě v roce 1985 došlo. Velehradskou poutní slavnost měl navštívit i papež Jan Pavel II. Komunistický režim mu však vstup do země nepovolil a rozhodl se poutní slavnost proměnit v tzv. mírovou manifestaci. Osobnosti ve skryté církvi však zmobilizovaly čtvrt milionu převážně mladých lidí, kteří povzbuzeni výzvou papeže Jana Pavla II. „Nebojte se!“ vypískali komunistické funkcionáře a předložili režimu účet za desetiletí náboženského útlaku a nerespektování občanských práv.

Výstava „Velehrad vás volá“ mapuje události, které pouti předcházely, situaci církevních organizací v 80. letech, významné osobnosti skryté církve a následně samotný průběh shromáždění a jeho důsledky.

Expozice se po své premiéře přímo ve velehradské kapli sv. Cyrila a Metoděje, kde byla zahájena v rámci stejnojmenné mezinárodní konference, představila na Univerzitě Palackého v Olomouci, v Katolickém domě u kostela sv. Martina v Blansku, v kostele sv. Jakuba St. v Boskovicích a v kostele sv. Jiří ve Velkých Opatovicích.

Výstavu připravily Ústav pro studium totalitních režimů ve spolupráci s Univerzitou Palackého v Olomouci, Centrem Aletti v Olomouci, Ústavem památi národa v Bratislavě a Římskokatolickou farností Velehrad.

Národní pouť LURDY – FATIMA, 7. – 16. 9. 2017, podrobnosti: tel. 568 821 115, www.ckvoma.cz

Programové tipy TV LUX od 13. 2. 2017 do 19. 2. 2017

viac informácií na www.tvlux.sk

• Pondelok 13. 2. o 17:30 hod.: Doma je doma

V populárnejšej publicistike spustí moderátor Pali Danko a jeho hostia hlasovanie v súťaži amatérskych filmárov SAFI 2017. Tento rok sa súťažiaci poposovali s témou Moja Mama!

• Utorok 14. 2. o 21:15 hod.: Na strane práva

V novej relácii – právnej poradni na obrazovke sa opäť pozrieme na problémy všedného života, ktoré vás trápia, a budeme sa snažiť nájsť z nich východisko.

Piatok 17. 2. o 16:00 hod.: Vzťahy

(Nerovnice života)

Exkurzia do školských lavíc, v ktorých sme hľadali riešenie rovníc a nerovnic, spojené s nečakanými vzťahmi v duchovnom živote. X = ??? Odpovie nám Pali Danko???

Piatok 17. 2. o 17:30 hod.: Moja misia magazín

(Slováci v zahraničí)

Aká je úloha slovenských kňazov v misiách? V čom spočíva skutočná evangelizácia? Otec biskup Jozef Haľko sa s nami delí o zaujímavé skúsenosti z osobných návštev jednotlivých slovenských farností.

Sobota 18. 2. o 16:00 hod.: Svätá omša z Tappanu

Priamy prenos svätej omše z komunity Slovákov žijúcich v New Yorku.

Sobota 18. 2. o 20:30 hod.: Lurdy (2/2)

Pokračovanie filmu o Lurdoch, ktoré nie sú len miestom zjavenia Panny Márie. Film rozpráva príbehy ľudí, ktoré sa stali pred mnohými rokmi, ale predsa sú nám blízke otázkami, ktoré neustále kladieme: veda, alebo viera?

Nedela 19. 2. o 10:30 hod.: Svätá omša zo Šaštína

Priamy prenos sv. omše z Púte zaľubených.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

11. – 18. ÚNORA 2017

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 12. 2.	PO 13. 2.	ÚT 14. 2.	ST 15. 2.	ČT 16. 2.	PÁ 17. 2.	SO 18. 2.									
Antifona	919	1029	934	1045	949	1061	964	1077	980	1096	996	1113	1666	1883		
Žalm	784	883	783	881	783	881	784	883	784	883	784	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	920	1029	935	1045	949	1062	964	1078	981	1096	997	1114	1666	1883		
Antifony	920	1030	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	938	1049	953	1066	969	1083	985	1101	1001	1118	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	693	783	939	1050	953	1066	969	1083	985	1101	1308	1452	1669	1886		
Prosby	924	1034	939	1050	953	1066	969	1084	985	1101	1002	1119	1655	1886		
Závěrečná modlitba	693	783	939	1050	954	1067	970	1084	986	1102	1308	1452	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	970	1085	986	1103	1003	1120	1018	1137		
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	943	1054	957	1070	973	1088	989	1106	1006	1124	1021	1141		
Závěrečná modlitba	693	783	943	1054	957	1071	973	1088	990	1106	1006	1124	1022	1141		
Nešpory:																
Hymnus	915	1024	929	1039	944	1056	959	1072	975	1090	991	1108	1008	1125	1024	1143
Antifony	916	1025	929	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	947	1060	962	1076	979	1094	995	1112	1011	1129	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	693	782	694	783	948	1060	962	1076	979	1094	995	1112	1011	1452	694	784
Prosby	918	1028	933	1044	948	1060	963	1076	979	1095	995	1112	1011	1129	1028	1147
Záv. modlitba	693	783	693	783	948	1061	963	1077	980	1095	996	1113	1308	1452	695	784
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 12. 2. – 6. neděle

v mezidobí

1. čt.: Sir 15,16–21 (řec. 15–20)

Ž 119(118),1–2.4–5.17–18.33–34

Odp.: 1b (*Blaze těm, kdo kráčeji v zákoně Hospodinově.*)

2. čt.: 1 Kor 2,6–10

Ev.: Mt 5,17–37

Pondělí 13. 2. – ferie

1. čt.: Gn 4,1–15.25

Ž 50(49),1+8.16bc–17.20–21

Odp.: 14a (*Přinášej Bohu obět chvály.*)

Ev.: Mk 8,11–13

Úterý 14. 2. – ferie

1. čt.: Gn 6,5–8; 7,1–5.10

Ž 29(28),1a+2.3ac–4.3b+9b–10

Odp.: 11b (*Hospodin dá požehnání a pokoj svému lidu.*)

Ev.: Mk 8,14–21

Středa 15. 2. – ferie

(v pražské arcidiecézi:

nezávislá památka bl. Bedřicha Bachsteina a druhů)

1. čt.: Gn 8,6–13.20–22

Ž 116B(115),12–13.14–15.18–19

Odp.: 17a (*Přinesu ti obět díky, Hospodine. Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Mk 8,22–26

Čtvrtek 16. 2. – ferie

1. čt.: Gn 9,1–13

Ž 102(101),16–18.19–21.29+22–23

Odp.: 20b (*Hospodin popatřil z nebe na zem.*)

Ev.: Mk 8,27–33

Pátek 17. 2. – nezávislá

památka sv. Alexia a druhů

1. čt.: Gn 11,1–9

Ž 33(32),10–11.12–13.14–15

Odp.: 12b (*Blaze lidu, který si Hospodin vyvolil za svůj majetek.*)

Ev.: Mk 8,34–9,1

Sobota 18. 2. – nezávislá

sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Žid 11,1–7

Ž 145(144),2–3.4–5.10–11

Odp.: 1b (*Budu velebit tvé jméno, Bože, po všechny věky.*)

Ev.: Mk 9,2–13

CÍRKEVNÍ DOKUMENTY

AD CATHOLICI SACERDOTII • O KATOLICKÉM KNĚŽSTVÍ

Pius XI. • Přeložil Dr. Bedřich Vašek

V této encyklice papež Pius XI. předkládá ryzí nauku o velikosti katolického kněžství, o jeho vznešeném poslání přivádět duše k Bohu vysluhování svátostí a výukou Božích pravd.

Obzvláště v dnešní době plné laicismu, který popírá zásadní rozdíl mezi kněžstvím svátostným a obecným, je tato encyklika vhodným pramenem pro rozjímání o tom, jakým darem je kněz pro obec věřících. Vyšlo s církevním schválením. Reprint původního vydání.

Dědictví Svatováclavské • Brož., A5, 76 stran, 190 Kč

DIVINI ILLIUS MAGISTRI • O KŘESŤANSKÉ VÝCHOVĚ MLÁDEŽE
Pius XI.

Reprint původního českého vydání okružního listu Svatého otce Pia XI. Vyšlo s církevním schválením.

Dědictví Svatováclavské • Brož., A5, 48 stran, 190 Kč

CASTI CONNUBII • O KŘESŤANSKÉM MANŽELSTVÍ

Encyklika Pia XI. • Přeložil a rozčlenil Dr. Bedřich Vašek

Encyklika papeže Pia XI., která obsahuje plnou a nezfalšovanou nauku o katolickém manželství. Tato encyklika je i nadčasovou od-

povědí na současné zpochybňování některých vlastností a aspektů katolického manželství. Vyšlo s církevním schválením.

Dědictví Svatováclavské • Reprint původního vydání Brož., A5, 104 stran, 190 Kč

MODLITBA A DUCHOVNÍ ŽIVOT

CELOSVĚTOVÁ SÍŤ MODLITBY S PAPEŽEM • ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA ROK 2017

Denní modlitba Apoštolátu v letákové formě s úmysly na rok 2017. Pro tento rok však scházejí úmysly Svatého otce, které budou vylahšovány vždy měsíc předem.

Česká provincie Tovaryšstva Ježíšova Skládačka, A6, křídový papír, 6 stran, 2 Kč

JEDENÁCTÉ PŘIKÁZÁNÍ

Ivan Šulík • Úvodní slovo Peter Brodek, generální vikář nitranské diecéze • Ze slovenštiny přeložila Františka Böhmová • Odpovědný redaktor Jakub Sluka

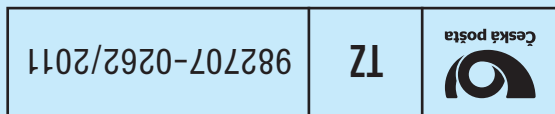
V knížce svěžích postřehů ze života a duchovních úvah rezonují pojmy jako láska, spravedlnost, víra, světlo, odpuštění. Stručné, ale obsahově bohaté texty spojuje myšlenka, která patří k základním pravdám křesťanství: Bůh je laskavý a milosrdný.

Karmelitánské nakladatelství Brož., 114x165 mm, 60 stran, 99 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Malice cyrilometodějské, spol. Vydává Malice cyrilometodějská, spol. Vydává Malice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Sědredaktor Mgr. Daniel Děhner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc I; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky.knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431; www.maticecm.cz; inzerc: knihy@maticecm.cz). Registrace značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjevních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasor aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádáme nezveřejnění příspěvků nevracíme.